

3 НА ПАРОЗЕ ГРАНДЫЁЗНАГА РАСПРОДАЖУ

Эканамічны суд крышталнага сасуда прыйшоў да свайго лагічнага завяршэння. Ад прыватызацыі нікуды не падзецца. А дакладней — ад грандыёзнага распродажу айчыннай уласнасці

5 НА ЧЫМ ГРУНТУЕЦЦА ЎЛАДА ЛУКАШЭНКІ

Дваццаць гадоў таму, 20 ліпеня 1994 года, адбылася інаўгурацыя першага прэзідэнта Беларусі, якім стаў дырэктар саўгаса «Гарадзец», дэпутат Вярхоўнага Савета XII склікання 39-гадовы Аляксандр Лукашэнка

12 КЛОУНЫ СУПРАЦЬ КРЫЗІСУ

Закончыўся беспрэцэдэнтны эксперымент, калі чатыры гады горадам кірвала партыя артыстаў і панкаў

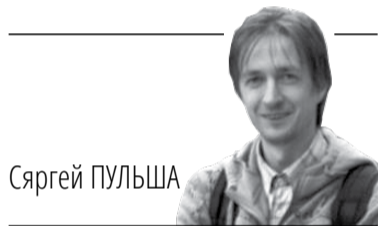

14 ІГНАТ УРУБЛЕЎСКІ — ЗАБЫТЫ МАСТАК СА ЗНАКАВАГА РОДУ

У экспазіцыі выставы «Дзесяць стагоддзяў мастацтва Беларусі» сярод слаўтых твораў чымсьці невытлумачальным чапляў партрэт мужчыны сталага веку з іскрыста-блакітнымі вачыма

А вёска слухае ды п'е

Аляксандр Рыгоравіч пужае сельскую гаспадарку тым, чаго не можа быць

Сяргей ПУЛЬША

Аляксандр Лукашэнка неаднаразова абяцаў, што возьмецца за праблему сельскай гаспадаркі, як у свой час браўся за будаўніцтва. Дзеля гэтага была створана адмысловая працоўная група, якую напачатку тыдня прыняў кіраўнік дзяржавы.

Сітуацыя ў сельскай гаспадарцы вельмі дзіўная. У першым квартале 2014 года, па дадзеных Белстата, 24% сельгаспрадпрыемстваў у Беларусі былі стратнымі, нягледзячы на тое, што вытворцам і экспарцёрам беларускага харчавання аказваецца беспрэцэдэнтная дзяржаўная падтрымка. Так, 28 верасня 2013 года Лукашэнка агучыў: штогадовая дапамога вёсцы складае да 2 мільярдаў долараў, а ўсяго за апошнія гады ў сельгаспрадпрыемствы было інвеставана 50 мільярдаў долараў. А гэта амаль чатыры бюджэты ўсёй Беларусі на 2014 год!

У тым жа першым квартале 2014 года рэнтабельнасць сельгасарганізацый складала 5,7%, нягледзячы на тое, што нашы кошты даўно пераўзышлі польскія і літоўскія. Значная частка беларускай сельгаспрадукцыі экспартуецца ў Расію, але і гэта стратаў не перакрывае.

Такім чынам, мы «закапалі ў зямлю» аграменныя грошы без якога-кольвек бачнага эфекту.

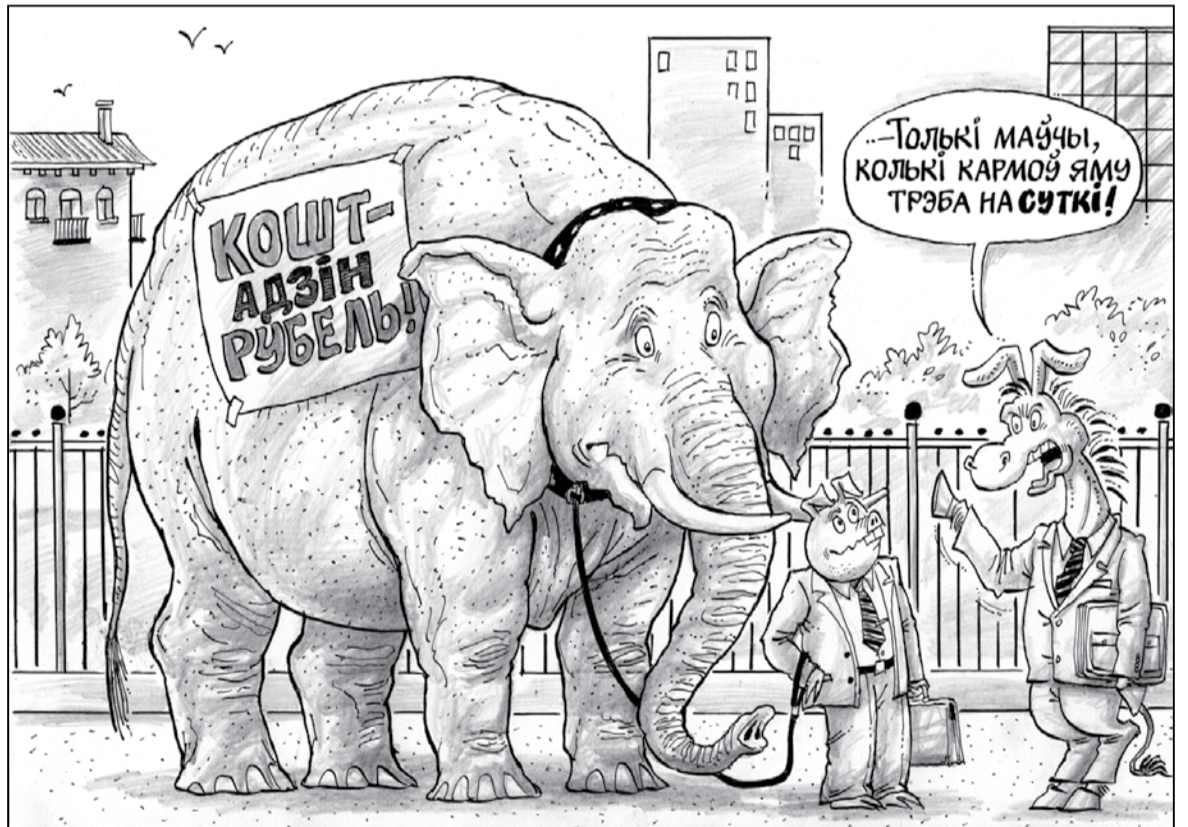
Лукашэнка знайшоў, здавалася б, простае выйсце з гэтага тупіка. «Сёння ўжо цэны на сельгаспрадпрыемствы падняліся як гуртам, так і раздробна такія, што нашай сельскай гаспадарцы, якая атрымала немалую

падтрымку ад дзяржавы ў папярэднія дзве пяцігодкі, можна жыць самастойна і зарабляць», — заявіў Лукашэнка. «Мы дамовіліся, што мы павінны падтрымаць тых, хто сёння можа выйсці на бясплатную працу і працаваць самастойна, а тым, якія не хочуць і не могуць, мы павінны даць тэрмін як мінімум да канца года і прыватызаваць, прадаць тым, хто хоча працаваць. Таму хай думаюць і вырашаюць», — запатрабаваў беларускі кіраўнік, напалохаўшы, што пасля змены ўласніка кіраўніцтва і супрацоўнікам такіх прадпрыемстваў прыйдзецца шукаць новую працу.

Варта зазначыць, што Аляксандр Рыгоравіч ужо не ў першы раз пужае высмоўцаў альбо пазбаўленнем дзяржпадтрымкі, альбо выхадам на самаакупнасць, альбо новымі ўласнікамі. Былі і «рэвалюцыйныя захавы» кшталту абавязкаў прыбытковым прадпрыемствам і арганізацыям (кшталту Нацбанка) узяць «шэфства» над занятым калгасамі. Была і спроба продажу стратных сельгаспрадпрыемстваў «за адзін рубель» тым, хто, на думку кіраўніцтва, здольны падняць сельскую гаспадарку.

Але нездарма ў савецкія часы існавала паказка: «Ці можа слон захварэць на грыжу? — Так, калі паспрабуе падняць сельскую гаспадарку». Сапраўды, некаторыя «падшэфныя» моцным прадпрыемствам і банкам калгасы і саўгасы выйшлі на новы ўзровень. Скажам, сетка сельгасарганізацый «пад Нацбанкам» была аб'яднаная ў агракамбінат «Мачулішчы». У развіццё агракомплексу цэнтральны банк краіны ўклаў, па лічбе на пачатак 2010 года, больш за 600 мільёнаў долараў.

Аднак, па-першае, не ва ўсіх калгасах былі такія спонсары. Па-другое, як ні вярці, але гэта ўсё роўна — апасродкаваная дзяржпадтрымка сельскай гаспадаркі. Ад якой, нагадаем, кіраўнік дзяржавы імкнецца (прынамсі, на словах) пазбавіцца.

«Ці можа слон захварэць на грыжу? — Так, калі паспрабуе падняць сельскую гаспадарку»

Ну і, канешне, прыбытковым прамысловым прадпрыемствам і дарма не патрэбныя актывы, якія «праядаюць» іхні прыбытак. Таму яны ад такіх «няпрофільных» актываў усімі шляхамі імкнуцца пазбавіцца.

Тое ж самае адбылося з «прыватызацыяй за адзін рубель». Яна не мела поспеху, таму што ўдада-так да купленага прадпрыемства той, хто пажадаў гэта зрабіць, атрымліваў усе абавязкі па пазыках гэтага сельгаспрадпрыемства. А да таго ж павінен быў захавачь ягоны профіль і працоўных. Аб стварэнні на месцы кароўніка,

напрыклад, аграсядзібы альбо вырошчванні на бульбяных палях лесу размовы не ішло. За свае грошы атрымаць шматмільённы даўгі? Дзякуй, не трэба.

Але самай галоўнай перашкодай такой прыватызацыі з'яўляецца ўласнасць на зямлю. У кніжцы «Цяжка быць богам» братаў Стругацкіх дон Румата Эсторскі думкамі спрачаўся з Аратай Гарбатым: «Па дабыні ты станеш раздаваць зямлю сваім папличнікам, а нашто папличнікам зямля без прыгонных?» Тут сітуацыя падобная, толькі без прыгонных. Можна прадаць калгас. А нашто патэнцыйнаму інвестару калгас без зямлі?

Нагадаем, на рэфэрэндуме 1996 года 82,88% ягоных удзельнікаў выказаліся супраць «свабодных, без абмежавання, пакупкі і продажу зямлі». І таму з прыватызацыяй сельгаспрадпрыемстваў узнікаюць праблемы юрыдычнага і маральнага плана.

Па-першае, рашэнне, прынятае на рэфэрэндуме, можна

адмяніць толькі рэфэрэндумам. Па-другое, можна ўгадаць, што рэфэрэндум быў «кансультацыйным». Але іншыя тады ўгадаюць, што такімі ж кансультацыйнымі былі і пытанні аб змене Канстытуцыі і замене Вярхоўнага Савета на двухпалатны парламент. Можна звыкла «не заўважаць» вынікі рэфэрэндуму і дазволіць продаж зямлі «валюнтарысцкім рашэннем». Але тады трэцяя будучы дамагацца такога ж «валюнтарысцкага рашэння» па адмене смяротнага пакарання.

Так што ў бліжэйшым часе вёска можа піць, есці ды спаць спакойна. Ніякай прыватызацыі не будзе, таму што без зямлі сельгаспрадпрыемствы анікому не патрэбныя. Ёсць толькі адзін выпадак такой «прыватызацыі»: гэта калі заняты кароўнік выкупіла царква «Новае жыццё» і зрабіла ў гэтым будынку малельны дом для сваіх прыхаджан. Але і гэтую «прыватызацыю» вернікі адстойваюць амаль 10 год, праз суды і малітоўныя пратэсты.

На чым грунтуецца ўлада Лукашэнкі

Генадзь КЕСНЕР

Дваццаць гадоў таму, 20 ліпеня 1994 года, адбылася інаўгурацыя першага прэзідэнта Беларусі, якім стаў дырэктар саўгаса «Гарадзец», дэпутат Вярхоўнага Савета XII склікання 39-гадовы Аляксандр Лукашэнка.

Валеры Карбалевіч, палітолаг, эксперт аналітычнага цэнтру «Стратэгія»:

— У Лукашэнкі некалькі падпорака. Па-першае, гэта падтрымка з боку Расіі. Падтрымка фінансавая, эканамічная, палітычная, дыпламатычная, ваенная. Без такой дапамогі існае мадэль так доўга ўтрымацца не змагла б.

Па-другое, гэта падтрымка з боку грамадства. Сацыялагічныя апытанні паказваюць, што для недзе каля паловы насельніцтва існае сацыяльная мадэль дастаткова камфортная, прычым нават псіхалагічна і эканамічна. Той узровень жыцця, які існуе, іх цалкам задавальняе. А незадаволенныя, як правіла, проста з'езджалі за мяжу.

Па-трэцяе, гэта аўтарытарны рэжым. Рэпрэсіі ў дачыненні да ўсіх незадаволеных, нейтралізацыя, выдаленне, ліквідацыя ў розных варыянтах усялякай альтэрнатывы — усё гэта таксама даволі эфектыўна спрацавала.

І, нарэшце, асоба самога Аляксандра Лукашэнкі. Ягонае вострае палітычнае адчуванне, ягоная харызма.

Станіслаў Шушкевіч, першы кіраўнік незалежнай Беларусі, старшыня Вярхоўнага Савета XII склікання:

— Улада Лукашэнкі грунтуецца на дыктатарскай аснове. Цягам першых двух гадоў была знішчана ўсялякая дэмакратыя. Спачатку былі манапалізаваны мас-медыя, потым знішчана ці адзяржаўлена мясцовае самакіраванне і гэтак далей. Засталася сістэма «я начальнік, а ты — дурань», якая дзейнічае і сёння.

Працягласць існавання цяперашняй улады і яе кіраўніка залежыць ад таго, як хутка адбудзецца «палацавы пераварот», ці ад таго, як хутка Лукашэнка абрыдне Пуціну, калі «не ўшурпіць», як яшчэ можна выяўляць сваю адданасць.

Мала хто мог на той час паверыць, што ён затрымаецца пры ўладзе на такі вялікі час, прычым канца кіраванню гэтага чалавека пакуль што нават не праглядаецца. Якім чынам удаецца Лукашэнку так доўга заставацца на вяршыні ўлады? «Новы Час» звярнуўся з гэтым пытаннем да вядомых у Беларусі асобаў і экспертаў.

Міхаіл Пастухоў, доктар юрыдычных навук, прафесар, суддзя першага складу Канстытуцыйнага суда Рэспублікі Беларусь:

— Мне падаецца, што сістэма ўлады Лукашэнкі працягвае трымацца перш за ўсё на страху, які гэтая ўлада імкнецца распаўсюдзіць на ўсё грамадства і паказаць людзям, што любое незадавальненне будзе жорстка пакаранае. А таксама гэтая сістэма грунтуецца на псіхалогіі прызвачайвання, калі, магчыма, з прычыны свайго беларускага менталітэту людзі мяркуюць, што, відаць, так і мае быць. Маўляў, можа, будзе горай, калі прыйдзе нехта іншы.

Але рана ці позна любая ўлада мяняецца. І ў большасці грамадзян ужо прыйшло ўсведамленне, асэнсаванне, што перамены неабходныя, што гэтая сістэма ўлады вычарпала сябе, яна не дае падставаў для дынамічнага развіцця. Што патрэбны новыя людзі, новая каманда, якая магла б прасунуць Беларусь па эвалюцыйным шляху развіцця.

Аляксандр Класкоўскі, палітычны аналітык:

— Насамрэч, сістэма Лукашэнкі аказалася вельмі моцнай, і больш моцнай за тое, як прарочылі крытыкі, што, маўляў, ён не пратрымаецца ва ўладзе больш за два гады. Тут ёсць некалькі складнікаў.

КАЛОНКА КАНСТАНЦІНА СКУРАТОВІЧА

Эканоміка здраднікаў

На ўрачыстым сходзе з нагоды афіцыйнага Дня Незалежнасці Лукашэнка нечакана загаварыў пра падаткі. Пра тое, што ўсе іх павінны плаціць цалкам і ў належным памеры. Той, хто спрабуе ўтаіць свае набыткі ад мытараў, робіць замаха на своеасабліваю маральную здраду Радзіме.

Падаткі ў нас плацяць усе, хто мае афіцыйную працу і заробкі. У іх аўтаматычна забіраецца 12% налічанага заробка. Яшчэ траціна ад заробочнай платы таксама аўтаматычна праз бухгалтэрыю пералічваецца ў сацыяльны фонд. Сярод гэтых людзей «маральных здраднікаў» няма, бо іх не можа быць. У гэтым пытанні ўстаноўлена «жэстчайшая» дысцыпліна. Як у салдацкай казарме. Таму кожны баец марыць схадзіць у самаволку, паглядзець на дзяўчат, а калі пашэнціць, за якую і «патрымацца». Як салдат думае пра жанчын, так амаль што кожны з беларусаў марыць аб падпрацоўцы. І шукае магчымасць нешта зарабіць, гатовы ўзяцца амаль за любую работу, калі яна абяцае добры заробак.

Калі дзяржава ў выглядзе падаткаў забірае 45% ад заробленага, то зразумела, што грамадзяне намагаюцца схаваць свае «прыработкі». Інакш да адной падпрацоўкі спатрэбіцца шукаць і другую, а ў сутках толькі 24 гадзіны.

Такая эканоміка, канешне, мае відавочныя сацыяльныя дымаральныя хібы, але, як гэта не дзіўна, мае і эканамічны падмурак. Калі, прыкладам, падвысіць заробкі так, каб «шэбашнікі» адмовіліся ад прыпрацовак, то спыніцца «прыватная эканоміка насельніцтва». Найперш, на вёсцы, у маленькіх гарадскіх паселішчах, дзе амаль усё будаўніцтва, побытавы і вытворчы сервіс увогуле ажыццяўляецца «беспрацоўнымі» беларусамі. Калі гэтых «беспрацоўных» ліквідаваць, нацкаваўшы на іх мытараў, то ад вёскі праз год-два і следу не застаецца. Ні на мясцовасці, ні на адміністрацыйнай мапе.

Дзяржаўныя бюджэты нармальных краін, канешне, фармуюцца ў вялікай ступені падаткамі насельніцтва. Але насельніцтва зможнага, якое мае не толькі заробкі, але і нерухомасць, і працоўныя набыткі. А што ў нас? Заробкі? Па дадзеных Белстата, намінальная налічаная зарплата ў студзені-маі 2014 года склала 5,68 мільёна рублёў, у тым ліку ў маі — 6,06 мільёна рублёў.

Але параўнаем нашы заробкі з нашымі цэнамі. Рэальны заробак у параўнанні з адпаведным перыядам мінулага года павысіўся на 3,6%, а інфляцыя (то бок рост цэнаў) — 20% за год. Прадаўцы, бывае, што і праз гадзіну пасля пачатку працы не ведаюць, колькі каштуе тая ці іншая рэч. Не паспяваюць з калькуляцыяй. Гэта значыць, што падвышаюцца ўскосныя падаткі, якія дзяржава выбірае з усіх сваіх жыхароў — ад немаўлят да нябожчыкаў. Першыя растуць, але і апошнія разлічваюцца з дзяржаўнай камунальнай службай.

Той жа Белстат паведамляе, што рознічны гандаль, пры росце заробкаў у 3,6%, у параўнанні з мінулагоднім перыядам, прадаў харчовых тавараў больш на 15,6%. То бок, людзі купілі больш ежы, чым афіцыйна зарабілі на яе. Гэта не аўто, не завушніцы з дыямантамі, грошы на якіх здымаюцца з банкаўскіх рахункаў ці выцягваюцца з панчоў, гэта звычайны хлеб надзённы, які купляецца на тое, што прыносіць у дом гаспадар, у тым ліку і з «халтуры». Тое, што ён схаваў ад падаткаў. І калі б не «здрадзіў Радзіме маральна», то дзеці, магчыма, ляглі б спаць галоднымі.

Тым часам, па стане на 1 ліпеня ў 72 арганізацыі узнікла запазычанасць па выплаце заробку ў суме 48 мільярдаў рублёў. Невялікая, усяго 0,3% ад фонду заробочнай платы за май, але кожны з 12,1 тысячы работнікаў у сярэднім не атрымаў 4 мільёны заробленых грошай. І не заплаціў 12% падаходнага падатку. Але галоўнае ў тым, што гэты змушаны здраднік з хатнімі перабіваецца з хлеба на зацірку. Добра, што паднялася лебяды, крапіва і чай.

25 ЛІПЕНЯ, ПЯТНІЦА

06.00, 07.20, 08.15 Добрайраніца, Беларусь! 07.00, 08.00 (з сурдаперакладам), 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 00.25 Навіны. 07.05, 08.05 Дзелавое жыццё. 07.10, 08.10 Зона Х. 09.10 Дэтэктывны серыял «След» (Расія). 10.55 Дэтэктывны серыял «Адвакатэсы» (Расія). 12.10 Дак. серыял «Містычныя гісторыі». 13.10 Прыгодніцкі серыял «Востраў непатрэбных людзей» (Расія). 5-я і 6-я серыі. 15.15, 18.40 Навіны рэгіёну. 15.25 Гістарычная драма «Вольф Месінг: бачыў скрозь час» (Расія). 4-я серыя. 16.25 Серыял «Сямейная меладрама» (Украіна). 17.20 Дакументальна-біяграфічны цыкл «Мая праўда» (Украіна). 18.10 «Teга incognita». Беларусь невядомая. 19.20 «Зона Х». Вынікі тыдня. 19.55 Дэтэктывны серыял «Адвакатэсы» (Расія). 21.00 Панарама. 21.45 Навіны. 21.55 Баявік «Падзенне» Чорнага ястраба (ЗША). 00.40 Дзень спорту. 00.55 Дакументальны серыял «Містычныя гісторыі» (Украіна).

06.00, 08.30 Навіны. 06.05 АНТ прадстаўляе. «Наша раница». 09.00 Навіны. 09.05 «Жыць выдатна!». 10.25 Кантрольная закупка. 11.00 Навіны. 11.05 Навіны спорту. 11.10 «Ясмін». Тэлесерыял. 13.00 Навіны. 13.05 Навіны спорту. 13.10 «След». 13.55 «Модны прысуд». 15.00 «Сваротны адлік». 16.00 Навіны. 16.10 Навіны спорту. 16.15 «Старомодная камедыя». Маст. фільм. 18.00 Навіны (з субтытрамі).

18.15 Навіны спорту. 18.20 «Чакай мяне. Беларусь». 18.55 «Поле цудаў». 20.00 Час. 20.30 Нашы навіны. 21.00 Навіны спорту. 21.05 «Якраз». 23.55 Памяці Уладзіміра Высоцкага «Апошні канцэрт». 00.55 Прадзюсер Джордж Марцін. 02.35 Начныя навіны.

06.00 «24 гадзіны». 06.10 «Міншчына». 06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою». 07.30 «24 гадзіны». 07.40 «СТБ-спорт». 07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою». 08.55 «Глядзець усім!». 09.05 «Нам і не снілася». 10.00 «Афрамасквіч». Камедыіны серыял. 10.30 «24 гадзіны». 10.40 «Званая вясцэра». 11.35 «Сямейныя драмы». 12.30 «Не хлусі мне!». 13.30 «24 гадзіны». 13.50 Фільм «Чырвоная планета». ЗША - Аўстралія, 2000г. 15.45 «Мае цудоўныя...». 16.30 «24 гадзіны». 16.50 «Следакі». 17.20 «Міншчына». 17.30 «Званая вясцэра». 18.30 Прэмера. «Рэальная кухня». 19.30 «24 гадзіны». 20.00 «Сталічныя падрабязнасці». 20.10 «СТБ-спорт». 20.15 СТБ прадстаўляе: 1/4 фіналу Цэнтральнай Міжнароднай лігі КВЗ. 22.00 «Глядзець усім!». 22.30 «24 гадзіны». 22.55 «СТБ-спорт». 23.00 «Ежа багоў». 00.00 «Вялікая гульня». Покер. 00.45 Фільм «Смерць у гэтым садзе». Францыя - Мексіка, 1956г.

07.00 Раніца.

09.00 Тэлебарометр. 09.05 Дэтэктывны серыял «План» Б «(Расія). 1-я серыя. 10.45 Мазгавы штурм. 10.05 Беларуска кухня. 10.45 Мазгавы штурм. 11.20 «Два з паловай кухары». Кулінарная шоу-праграма (Расія). 11.50 Авантурная камедыя «Блеф» (Італія). 13.35 Забаўляльная шоу-праграма «Суперінтуіцыя. Каханне» (Расія). 14.35 Камедыіны серыял «Каханне на раёне» (Расія). 15.35 Сітком «СашаТаня» (Расія). 16.40 Авантурна-камедыіны серыял «Гатэль» Вавілон «(Вялікабрытанія). 17.55 Дэтэктывны серыял «План» Б «(Расія). 1-я серыя. 19.00 Моладзевая меладрама «Крок наперад 4» (ЗША). 20.50 Рэальны свет. 21.20 Тэлебарометр. 21.25 КЕНО. 21.30 Гумарыстычная шоу-праграма «Comedy Батл». Без межаў «(Расія). 22.35 Рэпарцёр. 23.20 Містычны трылер «Воўк» (ЗША).

07.30 «Калейдаскоп». 07.40 «Дазвольце расказаць». Наталля Батракова. 07.55 «Хачу ўсё ведаць!». Навукова-папулярны відэачасопіс для дзяцей. 08.05 «Размаўляем па-беларуску». 08.10 Дзіцячы фільм. «Вышэй за Радугу». 2-я серыя. 09.25 «Сышчык Пуцілін». Мастацкі фільм. 6-я серыя. 10.20 «Сімвал Перамогі». Літва. Тры Марусі. 10.45 «Свята далёкай зоркі». Памяці заслужанага архітэктара Рэспублікі Беларусь Леаніда Левіна. 11.15 «Размаўляем па-беларуску». 11.20 «Маці Урагана». Мастацкі фільм паводле п'есы Уладзіміра Караткевіча. 13.00 «Калейдаскоп». 13.10 «Дазвольце расказаць». Наталля Батракова. 13.20 А.Багатыроў. «У пучках Палесся». Опера паводле аповесці Якуба Коласа «Дрыгва». 15.15 «Размаўляем па-беларуску».

15.25 «Шклоўскі афорт». Старонкі гісторыі прыдняпроўскага гарадка Шклова. 15.50 «Цуды прыроды». Аман. Індыйскі акіян. 16.20 Серыял. «Пракляты ўтульны дом». 9-я серыя. 17.05 «Размаўляем па-беларуску». 17.10 «Паданне пра Тураў». Дакументальны фільм. 17.35 «Гісторыя беларускай оперы». Дакументальны фільм. 18.30 «Размаўляем па-беларуску». 18.35 «Калейдаскоп». 18.45 «Дазвольце расказаць». Наталля Батракова. 18.55 «Аповесць мінулых гадоў». Мультифільм. Часткі 1-я - 3-я. 19.25 «Размаўляем па-беларуску». 19.30 Дзіцячы фільм. «Дзе ты, Багіра?». 20.45 Калыханка. 21.05 «Калейдаскоп». 21.15 «Сышчык Пуцілін». Мастацкі фільм. 7-я серыя. 22.10 «Сімвал Перамогі». Літва. Тры Марусі. 22.35 Сусветнае кіно. «Марыя-Антуанета». 00.30 «АРТИШОК». Мастак Уладзімір Акулаў. 00.55 «Свята далёкай зоркі». Памяці заслужанага архітэктара Рэспублікі Беларусь Леаніда Левіна. 01.20 «Калейдаскоп».

06.00 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай». 08.10 Ратавальнікі. 08.40 «Да суда». 09.30 Серыял «Вяртанне Мухтара». 10.00 Сёння. 10.20 Серыял «Вяртанне Мухтара» (працяг). 11.50 «Суд прысяжных». 13.00 Сёння. 13.20 «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт». 14.15 Серыял «Пракурорская праверка». 15.15 «Справа густу». 15.40 Агляд. Надзвычайнае здарэнне. 16.00 Сёння. 16.35 «Масква. Тры вакзалы». Серыял. 18.30 Агляд. Надзвычайнае здарэнне. 19.00 Сёння. 20.00 «Дэльта». Тэлесерыял. 21.40 Тэлесерыял «Курортная паліцыя».

26 ЛІПЕНЯ, СУБОТА

07.10 Існасць. 07.40 Слова Мітрапаліта Тадэвуша Кандрусевіча. 07.50 Камедыя «Карусель» (Расія). 09.00, 12.00 Навіны. 09.45 Камедыіны серыял «Сваты 5» (Украіна). 10.55 «Пра ежу!» Кулінарны майстар-клас. 11.25 Дача. 12.10 Давярай і правярай. 12.50 «Teга incognita». Беларусь невядомая. 13.30 Дакументальны цыкл «Яны спявалі за Радзіму». Фільм 1-ы. 14.10 Вакол планеты. 15.00 Навіны. 15.15 Навіны рэгіёну. 15.30 «Вялікая розніца». Парадыйнае шоу (Расія). 16.40 «Славянскі базар у Віцебску-2014». 19.00 Камедыя «Усё могуць каралі» (Расія). 21.00 Панарама. 21.40 Меладрама «Палюбоўнікі» (Расія). 23.30 Камедыіны серыял «Сваты 5» (Украіна). 00.30 Дзень спорту. 00.40 «Вялікая розніца». Парадыйнае шоу (Расія).

07.00 АНТ прадстаўляе. «Суботняя раница». 08.00 Навіны. 07.00 АНТ прадстаўляе. «Суботняя раница». 08.00 Навіны. 09.05 «Смешарыкі». Новыя прыгоды. 09.20 «Здароўе». 10.25 «Смак». 11.05 «Дэзальны ремонт». 12.05 Шоу-гульня «ТБ-таксі».

12.30 «Небяспечна для жыцця». Мастацкі фільм. 14.15 «Печкі-лавачкі». Мастацкі фільм. 16.00 Навіны. 16.15 Навіны спорту. 16.20 «Васіль Шукшын. Самародак». 17.20 «Свая каляіна». 19.00 КВЗ. Прэмер-ліга. 20.30 Навіны. 21.00 Навіны спорту. 21.05 «Паўтары!». 23.20 Фестываль жывога гукі «Мост». 00.30 «Драпезнік 2». Мастацкі фільм.

06.25 «Турсыты». Серыял. 07.15 Фільм «Смерць у гэтым садзе». Францыя - Мексіка, 1956г. 09.05 «Чысты праца». 10.00 «Іншая краіна». 10.45 «Уявіце сабе». 11.30 «Мінск і мінчане». 12.05 «Прыгоды дылетанта». 12.40 «Сакрэтныя тэрыторыі». 13.40 Фільм «Шоў сабака па раялі». СССР, 1974г. 15.00 «Ваенная таямніца». 16.30 «24 гадзіны». 16.45 «Наша справа». 17.00 «Вялікі горад». 17.40 «Такі лёс». 18.35 СТБ прадстаўляе: інтэлект-шоу «Разумней не прыдумаеш». 19.30 «24 гадзіны». 20.00 «СТБ-спорт». 20.10 Фільм «Дзяўчына, якая падрывала паветраныя замкі». Швецыя - Данія - Германія, 2009г. 22.45 СТБ прадстаўляе: «Зорны рынг». 23.50 Фільм «Клетка». ЗША - Германія, 2000г. 01.30 «Глядзець усім!».

07.40 Фільм-казка «Як выйсці замуж за караля» (ГДР). 09.00 Прыгодніцкі мультсерыял «Клуб Вінкс. Школа чараўніц» (Італія). 10.35 Беларуска кухня. 11.15 Тэлебарометр. 11.20 Серыял «Універ. Новы інтэрнат». 13.10 «Два з паловай кухары». Кулінарная шоу-праграма (Расія). 13.50 Вышэй за дах. 14.25 Камедыя «Запавет» (Сербія-Францыя). 16.45 Містычны трылер «Воўк» (ЗША). 19.15 Ваша лато. 19.55 Латарэя «Пяцёрка». 20.05 Гумарыстычная шоу-праграма «Comedy Батл». Без межаў «(Расія). 21.00 КЕНО. 21.05 Тэлебарометр. 21.10 Рэальны свет. 21.45 Камедыіны серыял «Універ. Новы інтэрнат» (Расія). 23.55 Сямейная драма «Светлячкі ў садзе» (ЗША).

07.50 «Калейдаскоп». 08.00 «Заўтра - гэта мы!». 08.25 «Размаўляем па-беларуску». 08.30 Серыял. «Мегрэ». 37-я - 42-я серыі. 13.05 «Калейдаскоп». 13.15 «Наперад у мінулае». 13.40 «АРТИШОК». Мастак Уладзімір Акулаў. 14.10 Ж.Бізэ. «Кармэн». Опера Нацыянальнага акадэмічнага Вялікага тэатра оперы і балета Беларусі па навуле П.Мэрыме. 16.50 «Размаўляем па-беларуску». 16.55 «Маленькія трагедыі». Мастацкі фільм паводле твораў А.С.Пушкіна. 1-я - 3-я серыі.

20.45 Калыханка. 21.05 «Калейдаскоп». 21.15 Сусветнае кіно. «Дэзальная пара». 22.45 «Жыццё - праклятая роля». Уладзімір Высоцкі. 23.30 «Калейдаскоп».

06.30 Серыял «Вуліцы разбітых ліхтароў». 08.00 Сёння. 08.20 «Медычныя таямніцы». 08.50 «Іх норавы». 09.25 «Справа густу». 10.00 Сёння. 10.20 «Галоўная дарога». 10.50 «Кулінарны паядынак». 11.55 «Кватэрнае пытанне». 13.00 Сёння. 13.20 «Справа цёмная». Гістарычны дэтэктыв. 14.15 «Следства вялі...». 15.05 Серыял «Двое з пісталетамі». 16.00 Сёння. 16.20 Серыял «Двое з пісталетамі». 20.00 Самыя гучныя рускія сенсацыі. 21.50 Ты не паверыш! 22.35 «Грамадзянка начальніца. Працяг». тэлесерыял. 00.20 «Як на духу».

07.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 08.00 Аб'ектыў. 08.25 Казкі для дзетак: «Рыцар Пятрусь гербу «Тры яблыкі», «Прыгоды Ціўкі», «Прыгоды і паходы». 09.00 «Сонечная дзіда», серыял: 10 серыя. 09.25 Форум (ток-шоу): Жыллёва-камунальная хеўра - «ЖКХ».

07.00 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 08.00 Аб'ектыў. 08.25 Два на два (тэледыскусія): Аляксандр Сінкевіч і Алякс Лукашэвіч. 08.55 Чорным па белым: Мода на святы. 09.25 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма): Таргавіцкая канфедэрацыя. 09.35 Паляванне на дзівосы (спазнаваўчая праграма). 09.55 «Урок любові Джанкарлэ Боні», рэпартаж, 2014 г., Беларусь. 10.15 «Апантанья-2», дак. цыкл: Калі ласка. 10.20 «Глыбокая вада-2», серыял: 3 серыя. 11.10 «Генерал няскончанага вайны», дак. фільм, 2009 г., Беларусь: ч. 2. 11.40 «Левасуддзе», тэлесерыял: 2 серыя. 17.00 Аўтастопам праз Еўропу: Падсумаванне. 17.15 «Беларусь - адзін верш», дак. цыкл: Віталі Рыхкоў. 17.25 «Свае і чужынцы», рэпартаж, 2009 г., Польшча. 17.45 «Прыстань», прыгодніцкі серыял: 8 серыя. 18.25 Моўнік (лінгвістычная праграма): На якую мову Скарына перакладаў Біблію? 18.40 Англійская для дзяцей. 18.45 Калыханка для самых маленькіх: «Рыцар Пятрусь гербу «Тры яблыкі». 19.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня). 19.05 Назад у будучыню. 19.15 Зоры не спяць (культурніцкая праграма): Ціхан Чарнякевіч і любоўная лірыка. 19.45 Гісторыя пад знакам Пагоні: Другі падзел Рэчы Паспалітай. 20.00 Навіны. 20.15 Агляд медыяў. 20.25 Агляд падзеяў культуры. 20.35 Дэвайс. 20.40 Размова дня. 21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне). 21.25 Форум (ток-шоу): Жыллёва-камунальная хеўра - «ЖКХ». 22.10 Вагон (сатырычна-забаўляльная праграма). 22.20 «Кафэ «Раздарожжа», крымінальная драма, 2005 г., Польшча. 23.30 Інфармацыйна-публіцыстычны блок. 00.15 Аб'ектыў.

10.15 Аўтастопам праз Еўропу. 10.30 «Лонданцы», серыял: 7 серыя. 11.15 54 % (публіцыстычная праграма): Права да веры. 11.35 Гісторыя пад знакам Пагоні: Другі падзел Рэчы Паспалітай. 11.50 Казкі для дзетак: «Рыцар Пятрусь гербу «Тры яблыкі», «Прыгоды Ціўкі», «Прыгоды і паходы». 12.20 «Сонечная дзіда», серыял: 10 серыя. 12.50 «Дом ля поплаву», тэлесерыял: 8 серыя. 13.35 «Кафэ «Раздарожжа», крымінальная драма, 2005 г., Польшча. 14.30 Невядомая Беларусь: «Гульня ў вайнушку», дак. фільм, 2009 г., Польшча. 16.15 «Сенсацыі XX стагоддзя», серыял: «Найвярнейшы жаўнер Тілера». 17.00 Хто ёсць кім?: «Уладзімір Арлоў», дак. фільм, 2010 г., Польшча. 17.15 «Урок любові Джанкарлэ Боні», рэпартаж, 2014 г., Беларусь. 17.35 Чаму дэмакратыя? «Мы за вамі назіраем». 18.30 Над Нёмнам (тэлечасопіс). 18.45 Калыханка для самых маленькіх: «Вынаходлівы ўнучок». 18.55 Аўтаспынам па Беларусі. 19.10 «Лёс адной сям'і - гісторыя трох народаў», дак. фільм, 2011 г., Літва. 20.35 Свабода без гальштукаў! (аналітычная праграма). 21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне). 21.15 Суботні сеанс: «Напаказ», маст. фільм, 2011 г., Канада. 22.45 «Mad Men. Утрапёныя», серыял: 8 серыя. 23.30 «Глыбокая вада», серыял: 2 серыя. 00.20 МакраФон: «Салідарныя з Беларуссю-2008», канцэрт: выступ гурта «IQ48». 00.50 Аб'ектыў.

27 ЛІПЕНЯ, НЯДЗЕЛЯ

07.15 Меладрама «Палюбоўнікі» (Расія).
 09.00, 12.00, 15.00 Навіны.
 09.10 Арсенал.
 09.40 Камедыйны серыял «Сваты 5».
 10.50 «Пра ежу!» Кулінарны майстар-клас.
 11.25 «Тетга incognita». Беларусь невядомая.
 12.10 Навіны. Цэнтральны рэгіён.
 12.35 «Зона Х». Вынікі тыдня.
 13.10 Каробка перадач.
 13.50 Дакументальны цыкл «Яны спявалі за Радзіму». Фільм 2-і.
 14.25 Дыялогі аб цывілізацыі.
 15.15 Твой горад.
 15.30 Дакументальны цыкл «Зорнае жыццё» (Украіна).
 16.40 «Славянскі базар у Віцебску-2014».
 19.05 Камедыя «Карусель» (Расія).
 21.00 Галоўны эфір.
 21.55 Навіны надвор'я.
 22.15 Меладрама «Незнаёмка» (Італія).

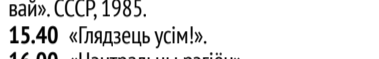
07.00 «Нядзельная раніца».
 08.00, 09.00 Навіны.
 09.05 Нядзельная пропаведзь (з субтытрамі).
 09.20 «Смешарыкі. ПІН-код».
 09.35 «Шалалупныя нататкі».
 09.55 «Пакуль усе дома».
 10.45 «Фазэнда».
 11.20 Шоу-гульня «ТБ-таксі».
 11.35 «Пра Чырвоны Капалюшык». Мастацкі фільм.

13.55 «72 метры». Мастацкі фільм.
 16.00 Нашы навіны.
 16.15 Навіны спорту.
 16.20 «Па слядах вялікіх рускіх падарожнікаў».
 17.20 «Міхаіл Таніч. Апошняя мора».
 18.20 «Няўдачлівыя». Мастацкі фільм.
 20.00 Контуры.
 21.05 «Клуб Вясельных і Знаходлівых». Вышэйшая ліга.
 23.20 «Хлопцы не плачучь». Мастацкі фільм.

06.20 «Турысты». Серыял.
 07.55 «Сардэчна паскардзіцца».
 08.15 Фільм «Мацярык». Італія - Францыя, 2011г.
 10.00 «Вялікі сняданак».
 10.40 «Тэрыторыя памылак».
 12.25 «Добры дзень, доктар».
 13.00 «Таямніцы свету з Ганнай Чапман».
 14.00 Фільм «Асабістая справа судзі Івановай». СССР, 1985.
 15.40 «Глядзець усім!».
 16.00 «Цэнтральны рэгіён».
 16.30 «24 гадзіны».
 16.50 «Аўтапанарама».
 17.20 Канцэрт Міхаіла Задорнава.
 18.25 СТВ прадстаўляе: вячэрняе шоу «На тым жа месцы ў той жа час».
 19.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.
 20.40 Фільм «Выдатнае жыццё». Францыя, 2011г.
 22.45 Шоу «Арганізацыя Пэўных Нацый».
 00.15 Фільм «Прысутнасць чужога». Італія, 2012г.

08.35 Прыгодніцкі мультсерыял «Клуб Вінкс. Школа чараўніц» (Італія).
 10.10 Мазгавы штурм.
 10.40 Тэлебарометр.

10.45 Камедыйны серыял «Універ. Новы інтэрнат» (Расія).
 12.40 «Два з паловай кухары. Адкрытая кухня». Кулінарны майстар-клас (Расія).
 13.20 «Жыццё». Дакументальна-пазнавальны фільм (Вялікабрытанія).
 14.50 Авантурная камедыя «Блеф» (Італія).

16.40 Пад грыфам «Вядомыя».
 17.15 Моладзевая меладрама «Крок наперад 4» (ЗША).
 19.15 Суперлато.
 20.05 «Кіпень». Гумарыстычная праграма.
 20.25 Тэлебарометр.
 21.00 Спортлато 5 з 36.
 21.05 КЕНО.
 21.10 Рэальны свет.
 21.40 Камедыйны серыял «Універ. Новы інтэрнат» (Расія).
 23.35 Моладзевая меладрама «Добра быць ціхоняй» (ЗША).

08.00 «Калейдаскоп».
 08.10 Серыял «Мегрэ», 43-я - 48-я серыі.
 13.00 «Калейдаскоп».
 13.10 Хіт-парад «Сто песень для Беларусі».
 14.00 «Размаўляем па-беларуску».
 14.10 «Маленькія трагедыі». Мастацкі фільм паводле твораў А.С.Пушкіна. 1-я - 3-я серыі.
 18.05 «Жыццё - праклятая роля». Уладзімір Высоцкі.
 18.55 Сусветнае кіно. «Марыя-Антуанета».
 20.45 Калыханка.
 21.00 «Калейдаскоп».

21.10 Сімфанічны «Р аркестр» і Алег Мінакоў.
 22.30 «Культпрасвет».
 23.00 «Ажаніцца - не журыцца». Спектакль Беларускага дзяржаўнага тэатра ім.Я.Купалы.
 Вадэвіль па творах: «Міхалка» братаў Далекіх, «Мікітаў лапаць» М.Чарота.
 00.50 «Калейдаскоп».

06.20 Серыял «Вуліцы разбітых ліхтароў».
 08.00 Сёння.
 08.20 «Гатуем».
 08.50 «Іх норавы».
 09.25 «Ямо дома».
 10.00 Сёння.
 10.20 «Цуд тэхнікі».
 10.55 «Крамлёўскія жонкі».
 11.50 «Дачны адказ».
 13.00 Сёння.
 13.20 «Справа цёмная». Гістарычны дэтэктыў.
 14.15 «Следства вялі».
 15.00 Серыял «Двое з пісталетамі».
 16.00 Сёння.
 16.20 Серыял «Двое з пісталетамі».
 19.00 Сёння.
 19.55 Серыял «Мент у законе».
 23.30 «Няўлоўны». Мастацкі фільм.

07.00 Аб'ектыў.
 07.15 Казкі для дзетак: «Прыгоды і паходы», «Рыцар Пятрусь гербу «Тры яблыкі», «Вынаходлівы ўнучок».
 07.50 «Таямніца Сагалі», серыял: 14 серыя.
 08.15 Свабода без гальштукі! (аналітычная праграма).
 08.35 Хто ёсць кім?: «Уладзімір Арлоў», дак. фільм, 2010 г., Польшча.
 08.55 «Свае і чужыны», рэпартаж, 2009 г., Польшча.
 09.15 Над Нёмнам (тэлечасопіс).

Шаноўныя чытачы!

На жаль, газету «Новы час» немагчыма купіць у шапіках або крамах. Няма нас і ў дзяржаўнай сістэме распаўсюду Белпошты. Але можна падпісацца на «Новы час», і кожны тыдзень атрымліваць газету.

Падпісацца можна на любую колькасць месяцаў, аформіўшы банкаўскі ці паштовы пераход і накіраваўшы копію плацёжнага дакумента на адрас рэдакцыі. (Глядзіце ўзоры квітанцый). **Нашы рэквізіты: рахунак 301274 1108019 у аддзяленні №539 ОАО «Белінвестбанка», код банка 153 10073 9. Адрас банка: 22 0004, Мінск, вул. Калектарная, 11. Адрас рэдакцыі: 22 0113, Мінск, вул. Мележа, 1, офіс 1234.**

Акрамя таго падпісацца можна ў рэдакцыі і ў нашых рэгіянальных прадстаўнікоў:
Магілёў: (8 029) 930 79 22, Міхась
Мінск: (8 029) 178 31 68, Вольга
Слуцк: (8 029) 364 42 60, Зінаіда
Гомель: (8 029) 697 82 75, Аляксандр

Паважаныя чытачы!

Падпісны кошт аднаго нумара газеты 3000 руб., аднаго месяца – 12000 руб.
ДЗЯКУЙ ВАМ ЗА ПАДТРЫМКУ!
 «Новы час» запрашае да супрацоўніцтва распаўсюджвальнікаў газеты ва ўсіх рэгіёнах Беларусі.
Даведка па тэл: (8 029) 651-21-12.

novychas.info

НОВЫ ЧАС

Для тых, хто прымае рашэнні!

БЕЛПОЧТА		ф. ПС 112
ЭЛЕКТРОННЫЙ ДЕНЕЖНЫЙ ПЕРЕВОД		
ВЫРУЧКА ☐ НАЛОЖЕННЫЙ ПЛАТЕЖ ☐	№ _____ (вход, по карте отправки)	
<input type="text"/>	<input type="text"/>	
(сумма цифрами)	(сумма прописью)	
ПОЛУЧАТЕЛЬ _____ Г-та «Новы час», р/с 3012741108019 отд. №539 ОАО «Белінвестбанк», код 153100739, УНН 190790926		
КУДА _____ 220004, г. Минск, ул. Коллекторная, 11 почтовый код, адрес получателя, телефон)		
ОТПРАВИТЕЛЬ _____ (почтовый код, адрес отправителя, телефон)		
АДРЕС _____		
Доставка ☐ уведомление ☐	☐ простое ☐ заказное ☐ электронное	
(назначение платежа)		
(письменное сообщение)		
Отметки отделения почтовой связи места приема: (почтовый код, отпечаток контрольно-переводной печати, кол. шт.) № перевода по ф. 5 _____ Время приема _____ ч. _____ мин. Подпись _____		

КВИТАНЦИЯ	ЧИУП «Час навінаў»			
	(получатель платежа)			
	отд. №539 ОАО «Белінвестбанк»			
	(наименование банка)			
	Счет получателя	3012741108019	Лицевой счет	Код 739
	УНП*	190790926		
	(фамилия, имя, отчество, адрес)			
	Вид платежа		Дата	Сумма
Период подписки указывает абонент				
Плательщик				
			Пеня	
			Всего	
Кассир				

Алег НОВІКАЎ

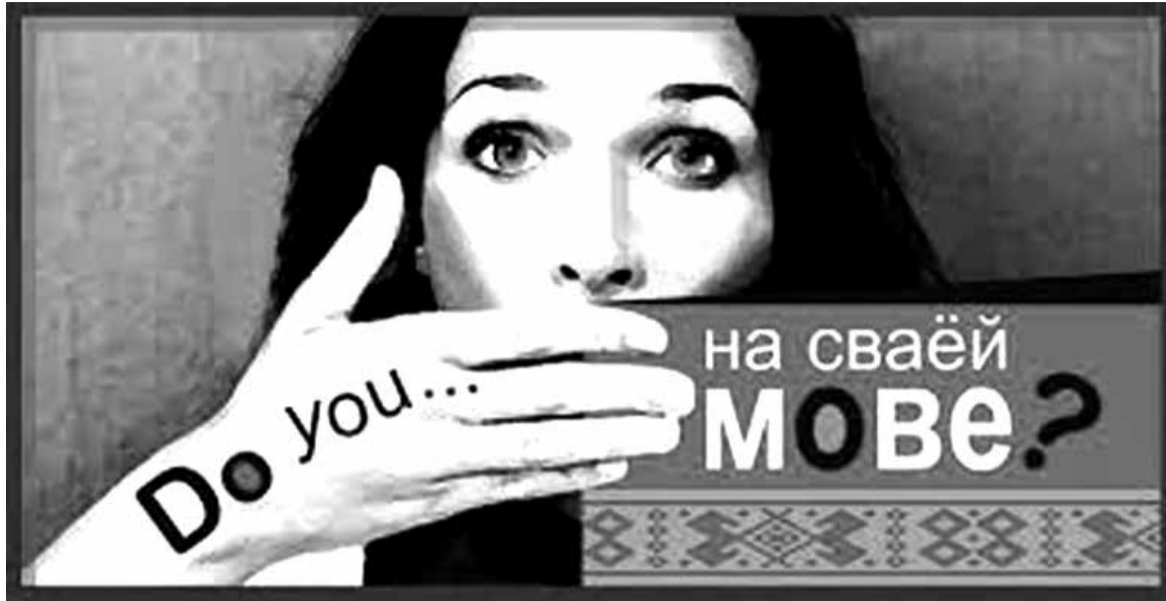
На святочным пасяджэнні з нагоды Дня незалежнасці па-беларуску Лукашэнка прамаўляў толькі меншую частку свайго спіча. Аднак гэтага хапіла, каб выклікаць вялізарнае рэха ў СМІ. Сама сцэна прамовы абрасла міфамі. Вось як, напрыклад, пераказвае яе армянскі партал Lragir.am: «Расійскія СМІ з трывогай распаўсюдзілі інфармацыю аб тым, што 27 чэрвеня (!) у беларускім горадзе Віцебску быў адкрыты помнік вялікаму князю літоўскаму Альгерду, пры гэтым улады Віцебска раней адмовіліся ставіць помнік князю Аляксандру Неўскаму і роўнаапостальнай княгіні Вользе. Прычым, на адкрыцці помніка літоўскаму князю выступіў сам Лукашэнка (!), на беларускай мове».

Казахскі сайт «Азатык» канстатуе гэты факт, нават не здолеў стрымаць эмоцыі. Матэрыял пра выступ АГЛ названы «Неверагодна! Прэзідэнт Беларусі гаворыць па-беларуску».

Увогуле, у Казахстане навіна з Беларусі выклікала вялікі інтарэс, што, напэўна, тлумачыцца падабенствам сітуацыі — нягледзячы на афіцыйны статус, казахская мова саступае расійскай у шматлікіх сферах. Тое, што стан нацыянальнай мовы ў Беларусі, як высветлілася, горшы, чым у Казахстане, даў падставу некаторым фанатам Назарбаева сказаць: «У нас хоць прэзідэнт часам размаўляе на казахскай мове, таму мова яшчэ неяк трымаецца на плаву. Таму вялікая роля лідара краіны ў развіцці дзяржаўнай мовы». У сваю чаргу, некаторыя казахскія нацыяналісты не вераць, што ў Сінявокай усё так кепска. Яны, праўда, прыводзяць такія неверагодныя факты: «Гэта ўсё хлусня пра кепскі стан беларускай мовы. У дзяржструктурах РБ дакументы прымаюцца ТОЛЬКІ на беларускай. А ў нас і на рускай».

Калі ў Казахстане галоўным чынам намагаюцца параўнаць мадэлі моўнай палітыкі ў абедзвюх краінах, у Расіі ўсё значна больш сур'ёзна. Тут беларускамоўную прамову Лукашэнкі разглядаюць як безумоўна варажы геапалітычны акт.

Гучней за ўсіх б'е ў набат рэсурс REGNUM: «Зразумела, што беларускамоўную прамову

Нашто гаранту мова?

Адной з самых папулярных у медыя і інтэрнэт-прасторы СНД тэмаў, звязаных з Беларуссю, застаецца пошук адказу на пытанне: чаму Лукашэнка чытаў прамову з нагоды Дня незалежнасці на беларускай мове. Прапануем агляд прэсы і блогасферы.

На якой мове размаўляе прэзідэнт — на такой жа размаўляе народ

Лукашэнкі варта тлумачыць як пралог чарговай магутнай хвалі «беларусізацыі», закліканай умацаваць беларускую нацыю. Нездарма кіраўнік дзяржавы ў сваім апошнім пасланні народу і парламенту адзначыў, што «калі беларусы перастануць гаварыць на беларускай мове, яны перастануць быць нацыяй». У сувязі з гэтым застаецца толькі спадзявацца, што прэзідэнт РБ выняў урок з украінскай трагедыі, якая пачалася, як вядома, са спробы ўладаў постсавецкай рэ-

спублікі навізаць рускамоўнаму насельніцтву іншую мову».

Іншыя медыя бачаць тут спробу Мінска неяк узмацніць сваю суб'ектнасць у вачах гаспадароў Крамля. «У тым, што прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка на сходзе з нагоды Дня незалежнасці краіны выступіў з прамовай на беларускай мове, няма нічога дзіўнага. Гэта ўваходзіць у рамкі тэндэнцыі мяккай «беларусізацыі», якая праводзіцца ў краіне ўжо даўно», — заявіў выканаўчы дырэктар Інстытута інфармацыйных войнаў (Масква) Юрый Баранчык. На думку Баранчыка, праект «беларусізацыі» будзе і далей працягвацца з тым, каб падкрэсліць асаблівы беларускі шлях развіцця краіны».

А, напрыклад, палітолаг Міхаіл Рэмізаў лічыць, што баяцца тут асабліва няма чаго, паколькі беларуская нацыянальная ідэя не супярэчыць канцэптам Рускага свету. «Проціпастаўленне беларускай ідэнтычнасці рускай будзе ісці асабліва штучна, але

пакуль можна гаварыць аб тым, што афіцыйная лінія беларускіх уладаў не выходзіць на гэта проціпастаўленне, а, хутчэй, балансуе», — лічыць Рэмізаў. Ён таксама адзначае, што для Лукашэнкі цяпер важна на сімвалічным узроўні падкрэсліць прыхільнасць беларускай ідэнтычнасці і нацыянальнаму суверэнітэту ў процівагу канцэпцыі Рускага свету, якая зыходзіць з Масквы. Між тым, па словах эксперта, «для беларускага рэжыму больш арганічна такое развіццё, якое мае на ўвазе яго сумяшчальнасць з рускай ідэнтычнасцю і пазіцыянаванне ў кантэксце вялікага Рускага свету, а не ў процівагу яму». У гэтым, лічыць эксперт, моцнае адрозненне беларускай ідэнтычнасці ад украінскай.

Самае незвычайнае катэгорыя расійскіх каментатараў лінгвістычных акцый беларускага лідара — патрыёты-славянафілы. Яны вераць у панславісцкія забавоны Лукашэнкі і апяртыўна прыду-

малі сабе кампенсацыю таго, што іх кумір надаў перавагу беларускай мове: «Так, Лукашэнка выступаў па-беларуску, аднак трэба прызнаць, што размаўляе прэзідэнт Беларусі па-беларуску ўсё ж такі з цяжкасцю».

Што тычыцца ўкраінскай аўдыторыі, то яна беларускамоўнасць Лукашэнкі сустрэла неадназначна. Некаторыя вітаюць крок, падазраючы, што наш кіраўнік трапіў пад уплыў аўры інагурацыі Парашэнкі, на якой прысутнічаў. Адзін з каментатараў на форуме сайту «Кореспондент» аналізуе: «Лукашэнка з'ездзіў на інаўгурацыю Парашэнкі, пабачыў, з якой павагай і Парашэнка і ўкраінцы змагаюцца за сваю мову і абсалютна ўсе яе ведаюць. І гэта ж прыгожа, калі народ ведае і паважае сваю мову. Паціху зараз пачне прыцягваць сваіх беларусаў. На якой мове размаўляе прэзідэнт — на такой жа размаўляе народ. На якой мове дома размаўляюць маці-бацька, на такой мове гавораць іх дзеці. Лукашэнка прагнуўся».

Іншыя ўкраінскія каментатары не маюць ілюзій, адзначаючы тое, што на Лукашэнку быў гальштук у колерах георгіеўскай стужкі — аднаго з сімвалаў сепаратысцкага паўстання на Данбасе. Дарэчы, гэта абсалютная нестасоўка слоў і гардэроба навяла шмат каго на думку, што гарант зноў намагаецца ўсядзец на двух крэслах, спадабацца і Кіеву, і Маскве.

Напрыканцы прапануем самыя смешныя каментары, прысвечаныя беларускамоўнаму выступу АГЛ. «Лукашэнка з перапуду пачаў размаўляць на беларускай мове, каб Пуцін не падумаў, што час ратаваць рускіх у Беларусі». «А было б смешна, калі б Лукашэнка размаўляў з Пуціным на беларускай мове. А побач бы маячыў перакладчык і перакладаў бы, перакладаў...». «Беларуская мова — гэта тая ж руская, толькі з літоўскім адценнем і акцэнтам».

Як бачым, сапраўдныя матывы сеансу беларускамоўнасці Лукашэнкі застаюцца пад пытаннем. Таму найбольш слушнай высновай з усёй гісторыі з яго выступам будзе цытата з артыкула кіргіскага выдання Gezitter.org: «Зварот прэзідэнта Лукашэнкі да народу праз 20 гадоў на беларускай мове даказаў — кіраўнік дзяржавы па-беларуску гаварыць можа».

ЯНЫ ПРА НАС. ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Лукашэнка злёгка нервуецца з-за ціску Расіі на ўсіх яе суседзяў, і таму зноў загаварыў пра аднаўленне палітыкі «двух крылаў». У Беларусі няма праблемных рэгіёнаў, якія могуць стаць мішэнню Расіі, такіх, як Крым або паўночны Казахстан. Але расійская трактоўка яе права на ўмяшанне ў справы суседніх дзяржаў такая шырокая, што Беларусь не можа не турбавацца.

«BBC» (Вялікабрытанія)

Учыстым выглядзе беларускі праект носіць такі ж антырускі характар, як і праект украінства, за доказамі хадзіць далёка не трэба — дастаткова пглядзець на дзейнасць беларускай пражуды апазіцыі. Лукашэнка сёння ідзе ў еўразійскі праект, і, душачы там-сям сваіх палітычных апанентаў, воляй-няволяй

мікшыруе гэты антырускі складнік беларускага праекту, не дае яму падняць галаву. Але калі выказаць здагадку, што ў Беларусі пасля Лукашэнкі да ўлады прыйдзе які-небудзь свядомы прыхільнік «беларускасці», то і ў «сінявокай» Масква сутыкнецца з тым жа, з чым сутыкнулася на Украіне.

«Взгляд» (Расія)

Цяжка ўявіць сабе сучасную Беларусь без Лукашэнкі. Але таксама цяжка чакаць таго, што на працягу наступных дваццаці гадоў менавіта ён будзе знаходзіцца ва ўладзе. Аднак адкрытым застаецца пытанне, як менавіта будуць выглядаць беларускія перамены, і як змяніцца сістэма гэтай дзяржавы, у якой уся ўлада засяроджаная ў руках аднаго чалавека. У Беларусі, якая ўсё мацней залежыць ад Расіі, ёсць два варыянты:

альбо назаўжды застацца «васалам» Масквы, альбо стаць незалежнай дзяржавай. Для гэтага трэба прайсці складаны працэс «беларусіфікацыі» краіны: адмовіцца ад усяго расійскага, зрабіць беларускую мову першай дзяржаўнай, а таксама перапісаць гісторыю, каб «сфармаваць беларускую самасвядомасць, заснаваную на Вялікім Княстве Літоўскім».

«Rzeczpospolita» (Польшча)

Абставіны, у якіх даводзіцца займацца аднаўленнем дыпламатычных сувязяў з ЕС, сур'ёзна змяніліся. Пасля анексіі Крыма свет уступіў у іншую эпоху. А Беларусь, як і два дзесяцігоддзі таму, апынулася на ростанях. Толькі зараз у яе нязменнага лідара нашмат менш сіл і магчымасцяў, каб кіраваць краінай, як раней.

«Deutsche Welle» (Германія)

Што можа парушыць беларускую ідылію? Самае непрадказальнае, што можа здарыцца з Беларуссю, — гэта сцэнар яе развіцця, калі Лукашэнка раптоўна сканеае, не паспеўшы перадаць уладу. Тады брацкую нам краіну могуць чакаць самыя непрадказальныя метафарозы. Відавочна, працуюць і над украінскімі сцэнарам у Беларусі, і яго выключаць таксама нельга, хоць запас трываласці і адэкватнасці ў нашых суседзяў усё ж такі больш, варта гэта прызнаць. Ну і, вядома ж, Лукашэнку давядзецца сысці, калі грамадскі дагавор з народамі будзе парушаны. І тут дэмакратам лепш не іранізаваць, калі Лукашэнка зразумее, што не можа, ён сапраўды сядзе, заканчваць так, як Януковіч, ён не захоча ні за што.

«Полемика» (Украіна)

МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ

РАСІЯ. Татары змагаюцца за прэзідэнта

У Татарстане зноў пачалася кампанія ў падтрымку таго, каб кіраўнік рэспублікі называўся «прэзідэнт». Нагадаем, у Расіі пад ціскам Крамля прыняты закон, згодна з якім усе кіраўнікі нацыянальных рэспублік, якія ўваходзяць у склад федэрацыі, абавязаны да 2015 года адмовіцца ад назвы «прэзідэнт». Практычна ўсе кіраўнікі рэспублік ужо пайшлі на гэты і цяпер называюць сябе «кіраўнікамі рэгіёнаў». На цяперашні дзень з усіх суб'ектаў федэрацыі толькі ў Башкірыі і Татарстане засталіся «прэзідэнты». Хаця час, адведзены Масквой на карэкціроўку заканадаўства, заканчваецца. Казань, падаецца, здавацца, не збіраецца. «Дзеючы кіраўнік Татарстана, уступаючы на пасаду, прысягаў на Канстытуцыі як «прэзідэнт Рэспублікі Татарстан». Чаму ж цяпер мы павінны ад гэтага адмаўляцца?» — гэтым пытаннем задаўся на публіцы спікер парламента Татарстана. «Пасаду прэзідэнта часта выкарыстоўваюць розныя кампаніі, клубы. Мне не зразумела, навошта зроблена спроба ўніфікацыі ў найменні кіраўнікоў суб'ектаў федэрацыі», — кажа спікер парламента, словы якога перадаюць мясцовыя СМІ. Акрамя таго, па словах спікера парламента, сваю незадаволенасць магчымай стратай рэспублікай пасады «прэзідэнт» выказвае і татарскі народ. У парламент рэспублікі паступае мноства зваротаў ад насельніцтва, у тым ліку ад суйчыннікаў з-за мяжы, з просьбай захаваць у Татарстане пасаду прэзідэнта. Пакуль Масква думае, як рэагаваць на татарскую фронду, эксперты лічаць, што ў Татарстане ёсць магчымасць захаваць пасаду прэзідэнта. На фоне росту значэння для Масквы крымскататарскага пытання, расійскія ўлады не зацікаўлены ў абвастранні адносін з волжскімі татарамі.

Паводле казахскай прэсы

УКРАЇНА. Хто супраць РПЦ

Як вядома, не так даўно памёр мітрапаліт Уладзімір — кіраўнік Украінскай Праваслаўнай Царквы (Маскоўскі Патрыярхат). Выбары новага кіраўніка УПЦ (МП) могуць стаць вызначальнымі для праекту стварэння ва Украіне адзінай памеснай праваслаўнай царквы (зараз, нагадаем, тут дзейнічаюць як мінімум тры структуры). На думку некаторых прыхільнікаў адзінага праваслаўя, рэалізацыя гэтай ідэі не за гарамі, паколькі яе падтрымаў сам Бог. У інтэрв'ю адной з кіеўскіх газет арцыбіскуп Чарнігаўскі і Нежынскі, сакратар Святога Сінода УПЦ КП, кіраўнік Інфармацыйнага кіравання Кіеўскай патрыярхіі Еўстрацій пабачыў руку гасподню ў працэсах, якія адбываюцца вакол УПЦ (МП). Менавіта ён звяртае ўвагу на тое, што на пахаванні Уладзіміра не прыехаў патрыярх Кірыл. «Кірыл у часы Януковіча ездзіў ва Украіну, калі трэба і не трэба. Але цяпер з'явілася сапраўдная падстава для візіту — пахавання мітрапаліта Уладзіміра, і ён гэту нагоду праігнараваў. Як веруючы чалавек я перакананы, што нішто ў свеце не адбываецца, акрамя волі Божай», — кажа Еўстрацій. Праўда, стоадсоткавай гарантыі наконт таго, што прыхільнікі аўтакефаліі перамогуць на саборы, якія абярэ новага лідара УПЦ (МП), у яго няма. Відэа вочна, што праўкраінскія сілы будуць намагацца падтрымліваць Сінецкага мітрапаліта Сімеона, які акрамя ўсяго блізка да прэзідэнта Парашэнкі. Сабор адбудзецца 20 жніўня.

Паводле ўкраінскай прэсы

КНР. Макао таксама хоча дэмакратыі

Убылой партугальскай калоніі Макао, якая з 1999 года з'яўляецца часткай Кітайскай Народнай Рэспублікі, услед за Ганконгам таксама пачаўся рух з патрабаваннем большай дэмакратыі для рэгіёна. Тубыльцы (іх 6000 тысяч) доўгі час дастаткова пасіўна ставіліся да палітыкі, паколькі дзякуючы статусу сталіцы азартных гульняў, край добра адчуваў сябе эканамічна. Аднак з часам крызіс дабраўся і сюды. У маі ўпершыню за доўгі час у Макао прайшла буйная дэманстрацыя супраць карупцыі сярод мясцовых чыноўнікаў. Цяпер лозунгі радыкалізуюцца і атрымліваюць сепаратысцкі характар. У авангардзе руху ідзе ініцыятыва «Свядомасць Макао», якая працуе праз інтэрнэт. Галоўнае патрабаванне актывістаў «Свядомасці Макао» — адміністрацыя Макао павінна абірацца па прынцыпу «адзін чалавек — адзін голас», а не прызначацца з Пекіну. Наконт гэтага пытання прапануецца правесці рэфэрэндум. Пекін, які па цяперашняму закону мае права кантролю над кіраўніцтвам Макао, рашуча асудзіў ініцыятыву. У спецыяльнай заяве было падкрэслена, што права абвясчаць рэфэрэндумы мае выключна цэнтр. Як лічаць спецыялісты, канфлікт Пекіну з былымі калоніямі Англіі і Партугаліі наўрад ці скончыцца заявамі і пагрозамі. Яго кульмінацыяй можа стаць кампанія па выбарах у мясцовую адміністрацыю Ганконга ў 2017 годзе.

Паводле іспанскай прэсы

Клоуны супраць крызісу

Алег НОВІКАЎ

Месяц таму ў сталіцы Ісландыі з'явіўся новы мэр ад мясцовай сацыял-дэмакратычнай партыі. Такім чынам закончыўся беспрэцэдэнтны эксперымент, калі чатыры гады горадам кіравала партыя артыстаў і панкаў.

Увесці бясплатныя ручнікі ва ўсіх басейнах, завесці ў краіну яўрэяў, каб у Ісландыю нарэшце прыехаў хтосьці, хто нешта разумее ў эканоміцы, нічога не рабіць: «Мы працавалі ўсё жыццё і хочам чатыры гады адпачываць на добрай зарплатце», да 2020 года зрабіць так, каб парламент працаваў без наркатыкаў. Гэта некаторыя пункты выбарчай праграмы Лепшай Партыі на выбарах у сталічны муніцыпалітэт Ісландыі 2010 года. Першае, што яны выклікаюць, гэта, натуральна, смех.

Лепшая Партыя была хутчэй спробай артыстычнай правакацыі, перформансам. Бацька праекту комік Йон Гнар так распавядаў пра першапачатковыя ідэі «лепшых»: «Першая — гэта будзе весела. Другая — веселасць гэта якраз тое, чаго так не хапае жыхарам Рэйк'явіка. Трэцяя — раней палітыкі без дазволу ўмешваліся ў наша жыццё. Чаму б нам не зрабіць наадварот? Чацвёртая — стварыць ідэальны перформанс, ды што там — твор мастацтва».

Аднак электарат успрыняў праект Гнара куды больш сур'ёзна. На той час Ісландыю ахапіў глыбокі фінансавы крызіс. Толькі за адну вераснёўскую ноч 2008-га банкрутамі сталі тры самыя буйнейшыя ісландскія банкі, пакінуўшы даўгі памерам у дзясць ВУП краіны, мясцовая біржа абрынулася на 90%. Тагачасны прэм'ер-міністр нават заявіў, што ўся надзея ісландцаў толькі на Бога.

Ахвярамі эканамічнай катастрофы сталі не толькі банкаўскія ўстановы, аднак і рэітынгі традыцыйных партый. Хутка высветлілася, што ступень калапсу таксама звязаная з карупцыяй сярод палітыкаў. Каб нека адпомсціць традыцыйным партыям за эканамічныя праблемы, сярод выбаршчыкаў узнікла калектыўная ўстаноўка прагаласаваць за нейкую абсалютна вар'яцкую пратэстную палітсілу. І тут пад руку падварнулася Лепшая Партыя.

Тое, што «лепшыя» трапілі ў фокус увагі шараговага выбаршчыка, не дзіўна. Стыль іх кампаніі цалкам адрозніваўся ад канкурэнтаў. Падчас перад-

выбарчай гонкі Лепшая Партыя не збірала ахвяраванні, не прасіла грошай, нават плакаты не надрукавала. А замест таго, каб спрачацца з іншымі кандыдатамі падчас тэледабатаў, Гнар весяліў дытотыю анекдотамі. Спачатку ўсе з Гнара, які, смяляліся дарэчы, працуе прафесійным комікам, з'яўляецца папулярным актёрам мясцовага «Камеды Клуб».

Аднак хутка праціўнікам «лепшых» стала зусім не да смеху. Па выніках наступнага апытання Лепшая Партыя раптам набрала 10% галасоў. Гнара сталі вінаваціць, што той не разумее ўсёй сур'ёзнасці эканамічнай сітуацыі і не ўспрымае ўсур'ёз электарат. Фатальным аказалася адно тэлеінтэрв'ю, у якім Гнара разграмілі ў пух і прах. На пытанне вядучага, што ж ён думае рабіць з недабудававым аэрапортам, Гнар проста адказаў: «Я не ведаю». Якое ж было яго здзіўленне, калі простыя людзі сталі віншаваць яго: «Нарэшце знайшоўся хоць адзін сумленны палітык, хто гэта прызнаў!» І ў наступным апытанні Лепшая Партыя атрымала ўжо 20%.

Прэса сцвярджае, што ў гэты момант комік сам перапужаўся нарастаючай хвалі папулярнасці і вырашыў непрыкметна сысці з палітычнай сцэны. Аднак у апошні момант зразумеў, што яго сыход можа стаць цудоўнай тэмай для правакацыі. Гнар падчас нейкага шоу заявіў, што здымаецца з выбараў, каб пасля сказаць радасным аднавіны канкурэнтам, што гэта быў жарт і выставіць іх дурнямі.

Пасля гэтага трыумф Лепшай Партыі было ўжо не спыніць. У дзень галасавання партыя атрымала 37 працэнтаў галасоў. Такім чынам, «лепшыя» атрымалі самую вялікую фракцыю ў гарсавеце і пасаду мэра.

І тут аказалася, «лепшыя» сапраўды лепшыя. Яны, у

адрозненні ад іншых партый, ад пачатку не разглядалі ўладу як крыніцу прыбытку, не арыентаваліся на наступныя выбары, разумеючы свой удзел у дзяржструктурах як нешта часовае. Таму яны лёгка ішлі на рашучыя эксперыменты, якія часта, як не смешна, аказваліся паспяховымі. У дадатак новая мэрыя ператварыла горад у адзін з цэнтраў культурнага авангарду, што спрыяла развіццю турызму. Сёння штогод колькасць турыстаў у Ісландыі расце на 20 працэнтаў.

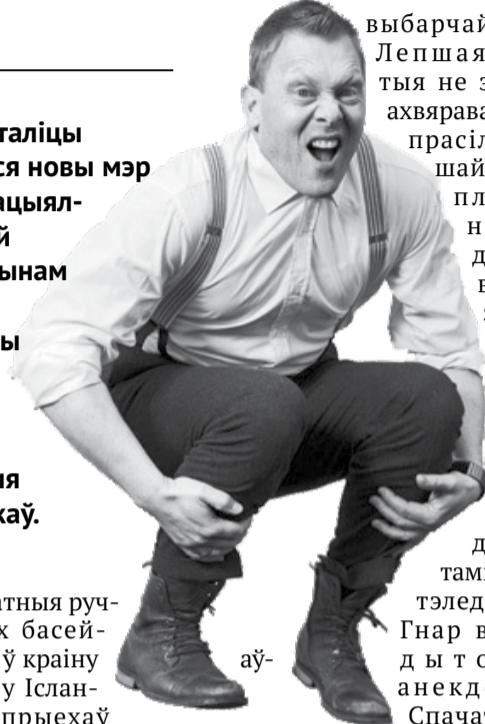
Вынік «лепшай» кадэнцыі ў мэрыі Рэйк'явіка наступны: цалкам рэструктураваныя фінансы, дзясцікі кіламетраў новых веладарожак, рэарганізацыя школьнай сістэмы, праграма падтрымкі малага мастацтва. Па словах аднаго з лідараў «лепшых», ім дапамагло тое, што яны як артысты раней увесь час працавалі з маленькімі бюджэтамі, дзельмі трэба лічыць кожны грошы і працаваць над добрай лагістыкай.

Напрыканцы мая гэтага года ў Рэйк'явіку адбыліся новыя выбары ў ратушу. І хаця крэдыт даверу да «лепшых» быў на ўзроўні каля 30 працэнтаў, бацькі-заснавальнікі праекту адмовіліся ад удзелу ў палітыцы. Тыя з «лепшых», хто застаўся, сфармавалі новую партыю — «Светлая будучыня». Праўда, гэта ўжо больш сістэмны партыйны праект.

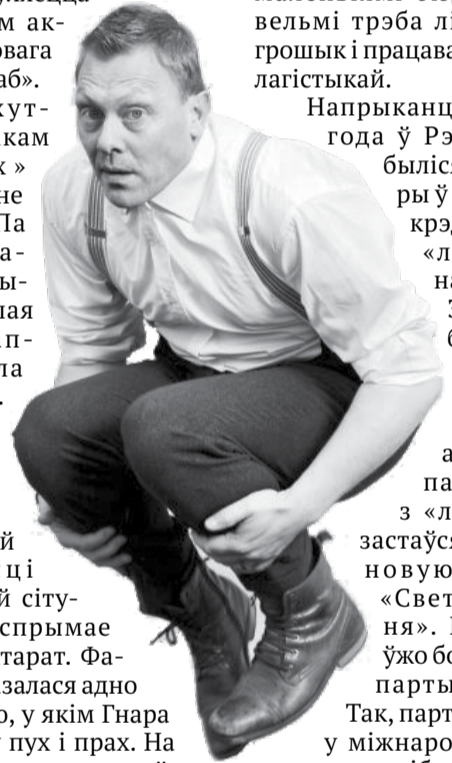
Так, партыя ўваходзіць у міжнародны інтэрнацыянал ліберальных партый. На выбарах «Светлая будучыня» набрала 15 працэнтаў, а кантроль над мэрыяй узялі сацыял-дэмакраты, былыя малодшыя партнёры «лепшых» па кааліцыі. У тым ліку таму, што падчас кампаніі заявілі, што за эканамічную палітыку мэрыі ў часы Йона Гнара адказвалі менавіта яны.

«Фактычна ўсе важныя рашэнні прымалі мы. Анархісты былі слабымі партнёрамі, яны наогул не біліся з апазіцыяй! Усе атакі адбівалі мы... Думаю, у іх было толькі тры мэты. Па-першае, усё гэта перажыць. Па-другое, узяць на сябе адказнасць. І па-трэцяе, добра павесяліцца. І сапраўды, гэта быў вельмі вялікі час», — узгадвае новы мэр ісландскай сталіцы.

Магчыма, эсдэкі маюць рацыю, аднак, безумоўна, без правакацыі Йона Гнара наўрад ці эканамічнае адраджэнне адбылося б так хутка. Смех дапамог зняць шматлікія комплексы і траўмы ад крызісу. Не дарма, як казаў класік, смех — гэта адзнака духоўнага здароўя.

аў-

Ангела Меркель: Аперацыя «пераемнік»

Алег НОВІКАЎ

Чуткі пра магчымую хуткую адстаўку канцлера ФРГ выклікалі дэбаты наконт яе пераемніка. Прэса называе шэраг кандыдатаў.

Поспех зборнай Германіі на Кубку свету ў Бразіліі шмат хто разглядае не толькі як спартовую падзею. Але ў самой Германіі ніякай ідыліі няма. Напярэдадні фіналу чэмпіянату з'явілася інфармацыя аб тым, што Ангела Меркель гатовая напісаць заяву з просьбай пра адстаўку. Пра гэта выданню «Der Spiegel», быццам, распавялі крыніцы ў партыйных і ўрадавых колах. У артыкуле, што прымеркаваным да 60-годдзя Меркель, адзначаецца, нібы кіраўнік урада спадзяецца пазбегнуць паўтарэння лёсу сваіх папярэднікаў — канцлераў Конрада Адэнаўэра і Гельмута Коля. Тыя карысталіся вялікай папулярнасцю сярод немцаў, але сышлі з улады — адзін у выніку ўнутрыпартыйнай палітычнай барацьбы, другі — паразы на выбарах, як палітыкі-лузеры. Як адзначае выданне, Меркель зараз знаходзіцца на піку сваёй палітычнай кар'еры і хацела працягнуць яе на іншым узроўні. Тое ж выданне сцвярджае, што Ангеле Меркель ужо прапанавалі пасаду генеральнага сакратара ААН.

Літаральна на наступны дзень пасля публікацыі канцлер дэзавуювала чуткі пра сваю адстаўку. Паводле Меркель, яна «мае жаданне добра працаваць на працягу ўстаноўленага перыяду». Аднак словы канцлера не супакоілі нямецкі палітыкум.

Па-першае, «Der Spiegel» — сур'езнае выданне, якое дакладна мае інсайды ўнутры апарату ўраду і кіруючай партыі. Па-другое, відавочна, што хрысціянскім дэмакратам патрэбна новая фігура, якая можа своечасова падмяніць Меркель, што з-за ўзросту можа не пайсці на наступныя выбары. Паводле апытанняў, папулярнасць Меркель можа абярнуцца катастрофай для партыі. Другі пасля Меркель самы папулярны хрысціянскі дэмакрат у Германіі мае ўсяго 15 працэнтаў падтрымкі. Гаворка пра міністра абароны Урсулу фон дэр Ляйен (нар. 1958). Іншымі словамі, чуткі пра адстаўку, хутчэй за ўсё, не журналісцкая качка. Напэўна, Меркель думае пра маладую змену і разглядае варыянты (у тым ліку сваю адстаўку), якая б дапамагла перадаць пераемніку сімвалічны капітал.

Менавіта Урсулу шмат хто бачыць галоўным прэтэндэнтам у крэсла Ангелы Меркель. Хаця ў такім выпадку гендэрная традыцыя ў кіраўніцтве партыі захаваецца, Ангела і Урсула вельмі не падобныя. Ангела — з сям'і настаўнікаў, а Урсула — дачка прэм'ер-міністра зямлі Ніжня Саксонія. У яе бліскучая адукацыя (па спецыяльнасці яна медык). Ангела жыве адна і без дзяцей. У Урсулы аж сем дзяцей, што, дарэчы, з'яўляецца яе візітоўкай. Ангела ў часы ГДР

была дысідэнтам. Урсула мае за плячыма хрэстаматыйную біяграфію тыповага нямецкага палітыка — праца ў апарце фракцыі, дэпутацтва ў мясцовым саветах, мандат дэпутата рэгіянальнага парламента, міністр у складзе зямельнага ўраду, абранне ў кіраўнічыя структуры партыі і, нарэшце, — праход у бундэстаг за партфелямі міністра. Яшчэ ў 2009 годзе Урсула фон дэр Ляйен даверылі партфель міністра сям'і. У мінулым годзе ёй даручылі кіраваць абаронай.

Розныя палітыкі і па характары. Меркель вядомая як асцярожны палітык, які прасоўвае свае праекты шляхам кампрамісаў. Ад Урсулы можна чакаць радыкальных крокаў. Урсула фон дэр Ляйен вядомая як аўтар ініцыятывы па барацьбе з дзіцячай парнаграфіяй у сетцы пры дапамозе ўводу старонак-заглушак перад забароненым матэрыялам, што фактычна дазваляла паліцыі збіраць персанальныя дадзеныя карыстальнікаў. У выніку закон быў перагледжаны ў бок выдалення порнасайтаў замест іх блакавання. Раней Урсула таксама ваявала супраць кампутарных гульняў, якія прапагандуюць гвалт.

Свой імідж бескампраміснага палітыка яна яшчэ больш замацавала на пасадзе міністра абароны. Дзякуючы новаму міністру нямецкія караблі прынялі ўдзел у аперацыях у водах Лівіі і Самалі. Ужо абяцаная вайсковая дапамога ўраду Малі, які змагаецца з ісламістамі. Мінабароны лабіруе праект набыцця вельмі дарагіх дронаў-разведчыкаў. Важна сказаць, што Урсула — прыхільнік фарсіраванай еўрапейскай інтэграцыі, што не вельмі падабаецца шматлікім бюргерам.

Магчыма, менавіта з-за канфлікту характараў Меркель шукае на ролю пераемніка больш блізкага сабе па духу. У выніку ў кастынг, як піша часопіс «Сісего», перамагла малавядомая Анегерэт Крамп-Карэнбаўэр, прэм'ер-міністр зямлі Саар. Раней Анегерэт Крамп-Карэнбаўэр (нар. 1960) хутчэй згадвалі дзякуючы цікаваму рэкорду. У 30 гадоў яна стала самым

маладым у гісторыі зямельным міністрам унутраных спраў. У дадатак гэта быў першы выпадак, калі галоўным паліцэйскім прызначылі жанчыну. Слабая пазнавальнасць Анегерэт на федэральным узроўні звязаная з тым, што яна працуе выключна ў сваім рэгіёне, дзе прайшла шлях ад дарадчыка кіраўніцтва мясцовай секцыі CDU да прэм'ер-міністра. Акрамя офісу яе часта можна бачыць у касцёле. Анегерэт — заўзятая каталічка, і нават уваходзіць у Цэнтральны камітэт арганізацыі «Нямецкія каталікі».

Як піша прэса, Меркель вельмі падабаецца рабочы стиль Анегерэт падчас вядзення кааліцыйных перамоваў і праца яе цяперашняга ўраду. Па-сутнасці, ён чымсьці нагадвае стиль працы кабінету самой Меркель: ціхая канструктыўная праца без вялікіх скандалаў і рэкламы. Палітык з Саару можа, на думку прэсы, дапамагчы мадэрнізацыі CDU. Анегерэт патрабуе ўвядзення жаночай квоты ў партыйным кіраўніцтве і выступае за трансфармацыю традыцыйнай мадэлі сям'і, адказнасць абодвух бацькоў за выхаванне дзяцей (дарэчы, у Анегерэт іх трое).

Трэцім кандыдатам на пасаду пераемніка называюць міністра ўнутраных спраў Томаса дэ Мезьера. Праўда, у яго ёсць шкідлет у шафе — удзел у сумнеўнай аферы па набыццю для арміі дронаў-разведчыкаў — так званых Euro-Hawk, якія ў выніку немцы так і не атрымалі. Апазіцыя патрабавала адстаўкі Томаса (тады кіраваў Мінбароны) з-за аяго, быццам, у бюджэце ўзнікла дзірка на 600 мільёнаў еўра. Атакі апазіцыі ўрад адбіў, аднак Томаса хутка перавялі на працу ў МУС. Не дадае палітыку бонусаў і свежы скандал наконт таго, што амерыканскія спецслужбы працягваюць практыку праслухоўвання размоў грамадзян ФРГ.

Вось такія кандыдаты за пасаду пераемніка Ангелы Меркель і іх стартавыя пазіцыі. Палітолагі лічаць, што непасрэдна гарачая фаза барацьбы пачнецца ўвосень наступнага года.

ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

Эва Маралес

Прэзідэнт Балівіі заявіў пра намер ісці на трэці прэзідэнцкі тэрмін. Наступныя выбары балівійскага гаранта прызначаны на кастрычнік. Маралес — першы ў гісторыі прэзідэнт індзейскага паходжання — кіруе краінай з 2006 года. Яшчэ ў 2009 годзе вышэйшы суд абмежаваў права займаць прэзідэнцкую пасаду двюма кандэнцыямі, аднак у мінулым годзе той жа суд вырашыў, што пастава не тычыцца Маралеса, які прыйшоў да ўлады да прыняцця папраўкі. Галоўны праціўнік Маралеса ад правай апазіцыі атрымаў бы 30 працэнтаў галасоў, калі б выбары праходзілі заўтра. Прычыны адноснай лаяльнасці насельніцтва да рэжыму звязаныя з поспехамі эканамічнай палітыкі Маралеса. Яму ўдалося наладзіць продаж нацыяналізаваных газавых і медных кампаній, што ўзняла ВУП да шасці працэнтаў штогод. Дарэчы, ужо апублікаваная выбарчая праграма Маралеса. Тэкст вытрыманы ў рэзкім антыамерыканскім духу, аднак пры гэтым прэзідэнт дае гарантыі замежным інвестарам адмовіцца ад нацыяналізацыі.

Сяргей Мітрохін

Лідар расійскай партыі «Яблоко» заклікаў прыбраць імя Леніна з назваў станцый маскоўскага метро: перайменаваць «Бібліятэку імя Леніна», а таксама Ленінскаму праспекту даць імя Высоцкага. Галоўным аргументам для перайменавання з'яўляецца тое, што Ленін, на думку Мітрохіна, быў арганізатарам генацыду рускага народу. Ініцыятыва, зразумела, не спадабалася камуністам, аднак іх рыторыка выклікала проста шок. Уладзімір Бяссонаў, адзін з сяброў фракцыі Кампартыі Расійскай Федэрацыі (КПРФ) у Думе, заявіў: «Леніна прыбіраць нельга, паколькі інакш магчымыя негатыўныя наступствы ў працы метро». «Ленін — гэта сімвал, а калі чапаюць сімвалы, магчымыя аварыі і ўзрушэнні. Ёсць і іншыя прыклады: калі захоўваецца помнік Леніну ва ўстанове, яна працуе. А калі прыбіраюць — установа закрываецца», — распавёў дэпутат ад КПРФ. Між тым, высвятляецца, што ўрад паступова ліквідуе бальшавіцкую тапаніміку. Аднак робіць гэта вельмі хітра. Так, на днях у Маскве перайменавалі станцыю імя Падбельскага (адзін з удзельнікаў кастрычніцкай рэвалюцыі). Новая назва — станцыя імя Ракасоўскага, а прычына перайменавання — надыходзячая 70-я гадавіна перамогі над фашыстамі.

Гульнара Карымава

Апошнім часам ходзіць шмат чутак, што Гульнара, дачка ўзбекскага прэзідэнта, пасля сваркі з бацькам аказалася ў апале. І бацька пачаў помсціць у тыпова ўсходнім стылі — адправіў дачку пад хатні арышт, а яе сяброў — наогул на нары. Так, 14 ліпеня суд Ташкенцкай вобласці прысудзіў бізнэс-партнёраў старэйшай дачкі прэзідэнта Узбекістана — Рустама Мадумарава і Гаянэ Авакяна да 10 і 9 гадоў пазбаўлення волі адпаведна. Абодвух асудзілі за незаконнае ўтрыманне валюты і нежаданне плаціць падаткі. Прычым Рустам з'яўляецца грамадзянскім мужам Гульнары. Вельмі жорсткая расправа над бой-фрэндам дачкі таксама можна быць шантажам. Дасюль месца цяперашняга знаходжання Карымавай не вядомае. Некаторыя лічаць, што яна збегла ад узбекскіх спецслужбаў і схавалася ад бацькі недзе на Захадзе. Адпаведна, вельмі жорстка судовы вердыкт супраць грамадзянскага мужа — сродак выцягнуць Гульнару на радзіму.

Ігнат Урублеўскі — забыты

Сяргей ГВАЗДЗЕЎ

У экспазіцыі выставы «Дзесяць стагоддзяў мастацтва Беларусі», што прайшла ў Нацыянальным мастацкім музеі, у раздзеле «Шляхецкія сядзібы» сярод славытых твораў чымсьці невытлумачальным, годным чапляў партрэт мужчыны сталага веку з іскрыста-блакітнымі вачыма. Гэта — Карл Ельскі.

Платно, напісанае ў 1891 годзе, спалучае ў сабе рысы познеакадемічнага жывапісу XIX стагоддзя, што выразна перагукаецца з элементамі «сармацкага» партрэта, уласцівымі традыцыям мастацтва барока XVIII стагоддзя і разам з тым як бы прадчувае (і ўвасабляе) псіхалагічны рэалізм будучага, XX стагоддзя. Вось такое «тры ў адным».

Ельскія здавён займалі пачэснае месца ў ліцвінскім краі і згадваюцца даследчыкамі ад 1570 года. Іх мянушка — Пелеш («радавое гняздо»), што пазней замацавалася ў якасці фамільнага шляхецкага герба. Два срэбраных мячы, складзеныя накрыв, дзяржаннімі да долу, канцамі ўгару на чырвоным полі. На рыцарскім шоламе тры пярэя страуса, набытыя за адважныя справы продкаў таго дома ў мужных бойках з непрыяцелем. Разляцеліся прадстаўнікі роду ад Пінска-Мазыра да Віцебшчыны, Міншчыны ды Гарадзеншчыны і далей...

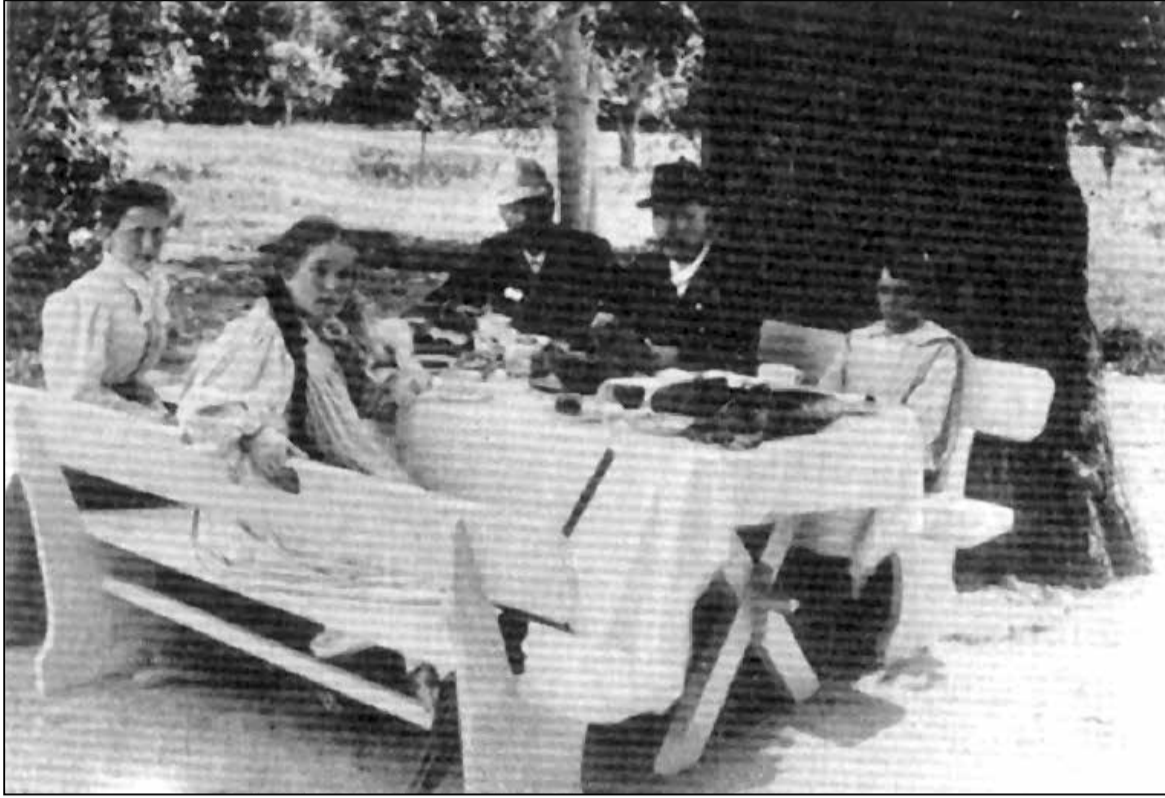
Карл Ельскі — адзін з прадстаўнікоў гэтага старасвецкага шляхецкага роду, здаецца, нічым надзвычайным і не вылучыўся. Хіба што...

Род Ельскіх

Уладзіслаў Ельскі (каля 1700–1764) быў буйным вайсковым і грамадскім дзеячам у Вялікім Княстве Літоўскім. Стараста пінскі і палкоўнік пяцігорскі, ён некалькі разоў абіраўся паслом сойму Рэчы Паспалітай. А яшчэ, кажучы сённяшняй тэрміналогіяй, быў адзіным кандыдатам на трыбунальскае маршалкоўства ад палітычнай групы Радзівілаў—Чартарыйскіх—Сапегаў.

Станіслаў Ельскі (?–1829) — кавалер ордэна Св. Станіслава, маршалак ігуменскі і скарбнік дзяржаўнай казны ВКЛ, меў яшчэ чын палкоўніка лёгкай кавалерыі, а ў дадатак добра граў на скрыпцы. (Захапленне гэта ён перадаў спадчынікам).

Унук Станіслава — Міхал (Ксаверый Жыгімонт) Ельскі (1831–1904), якому перайшоў маёнтак Дудзічы, уславіўся як пісьменнік, кампазітар (напісаў каля 100 твораў, у якіх скарыстоўваў народныя мелодыі) і скрыпач-выканаўца. Міхал гастраляваў у Мінску, Кіеве, гарадах Польшчы і Германіі. Але заслугі і здабыткі яго мізарнеюць у параўнанні з

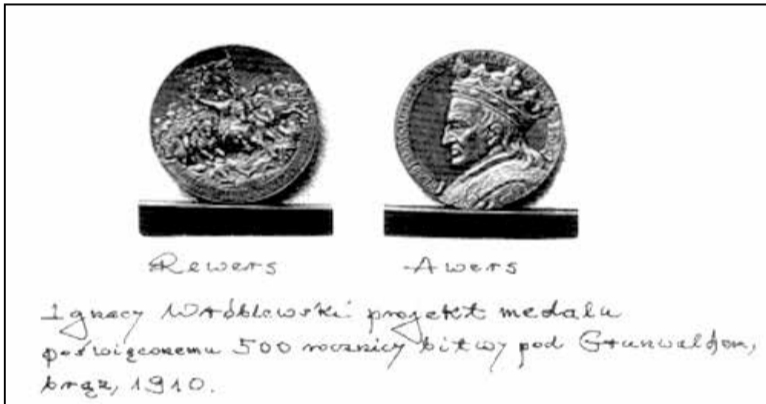

Ігнат Урублеўскі і мастак Генрых Вейсенгоф у маёнтку бацькоў Генрыха ў Русаковічах, што пад Мінскам, 1913 г.

унёскамі Аляксандра Ельскага, чыё 165-годдзе ад нараджэння было адзначана правядзеннем міжнароднай навукова-практычнай канферэнцыі «Універсітэты Ельскіх» («Дзесяць блізкіх і будучыні»).

Брат Міхала, гісторык краю, ідэаліст і інтэлектуал Аляксандр Вікенцій Ельскі (1834–1916), гаспадарыў у фальварку Замосце блізу Дудзічаў, размаўляў па-беларуску.

Аляксандр распачаў літаратурную дзейнасць у 1860 годзе пад псеўданімамі Бацян з-над Пцічы і Ліцьвін-грамадзянін, з допісаў у «Кур'ер Віленскі». Быў паднаглядным у 1963 годзе. А ў наступным 1864 годзе запачаткаваў у Замосці збор экспанатаў для Музея старажытнасцяў, а таксама для архіва і бібліятэкі. Ёсць меркаванне, што Аляксандр быў аўтарам твора «Сло-

Праект медалю, прысвечанага 500-годдзю Грунвальдскай бітвы (1910), аўт. І. Урублеўскі

ва аб праклятай гарэліцы і аб жыцці і смерці п'яніцы», запісаным на Валожыншчыне збірльнікам фальклору Міхалам Федароўскім.

Сярод наведвальнікаў гэтага ўнікальнага для XIX стагоддзя Музея старажытнасцяў былі

такія выдатныя дзеячы навукі і мастацтва свайго часу, як паэт і вучоны-славіст, будучы аўтар брашуры пра беларускую ментальнасць — Уладзіслаў Сыракомля, мастак Генрых Вейсенгоф, з родам якога гаспадара лучылі сваяцкія сувязі, музыкaved і кампазітар Ян Карловіч, доктар Напалеон Чарноцкі, асіміляртар і адаптатар брашуры «Дзядзька Антон» і кіраўнік таемнага гуртка самаадукацыі гімназістаў у Слуцку.

«Захапленне тытанічнай працай і ахвярнасцю Ельскага» выказаў сусветнавадомы натураліст з-пад Узды — Наркевіч-Ёдка. Аб сваіх «самых лепшых успамінах» напісаў 12 чэрвеня 1892 года этнограф і гісторык Міграфан Доўнар-Запольскі. У «Кнізе для наведвання музея» ў Замосці, закладзенай у 1882 годзе, азначана 234 аўтографы. Захоўваецца гэта кніга ў Нацыянальнай бібліятэцы ў Варшаве пад № 5087.

Вяртанне да героя

Асоба, увекапоменаная на палатне, — харунжы ігуменскі, уладальнік маёнтка Дудзічы — Карл Станіслаў Ельскі (?–1855?) таксама пакінуў неблагую памяць нашчадкам. Выхаванец медычнага факультэта Віленскага ўніверсітэта, ад бацькі ён пераняў любоў да музыкі (да скрыпкі) і ўдасканаліў гэтае сваё ўмельства ў знакамітых тады «Кіфелінга і Дзяшчынска-

га» (вядомы адзін яго музычны твор — «Паланез 1837 года»).

Але менавіта з яго гаспадараннем знітаваны ўзлёт не толькі Дудзічаў, але і ўсяго рэгіёна. Даследчыкі А. Кіштымаў, Н. Ільніч, абпіраючыся на інвентар 1844 года, пішуць наступнае: землі тут «шэрыя, з чарназёмам, урадлівыя, сярэдня ўраджайнасць 6 зярнят». Душ рэвізскіх было мужчынскага полу 407, а жаночага — 411. Кожны сялянскі двор быў надзелены 32 моргамі (адзінка вымярэння, якая прайшла разам з Валочнай памерай; адна валочка раўнялася 30 моргам, або 21,36 га). Да Дудзічаў адносіліся, апрача мястэчка, вёскі Дудзічы, Церабель, Распуця, Бялькевічы, Грэбень, Казлоў Барок, а таксама фальваркі Казловічы і Быліновічы. У мястэчку Дудзічы жылі рамеснікі — 12 двароў, «абучаныя гаспадарскім коштам». Зямлі ў іх карыстанні было небагата: па 1/3 морга на кожную гаспадарку (каля 25 сотак) — на агарод. Сялянам, якія пажадалі займацца рамёствамі, Карл Ельскі выпісаў майстроў-настаўнікаў з-за мяжы.

Абмінаючы пералік майстроў у інвентары, хіба для ўзору пакажам выгляд і стан звычайнай сям'і і гаспадаркі рамесніка Рыгора Патамскага, які меў ад веку 50 гадоў, жонку Насту 40 гадоў, сына Гаспера 4 гады, дачку Паўліну 2 гадкі. Трымаў ва ўласнай гаспадарцы: 2 каровы, 4 свінні, птушак.

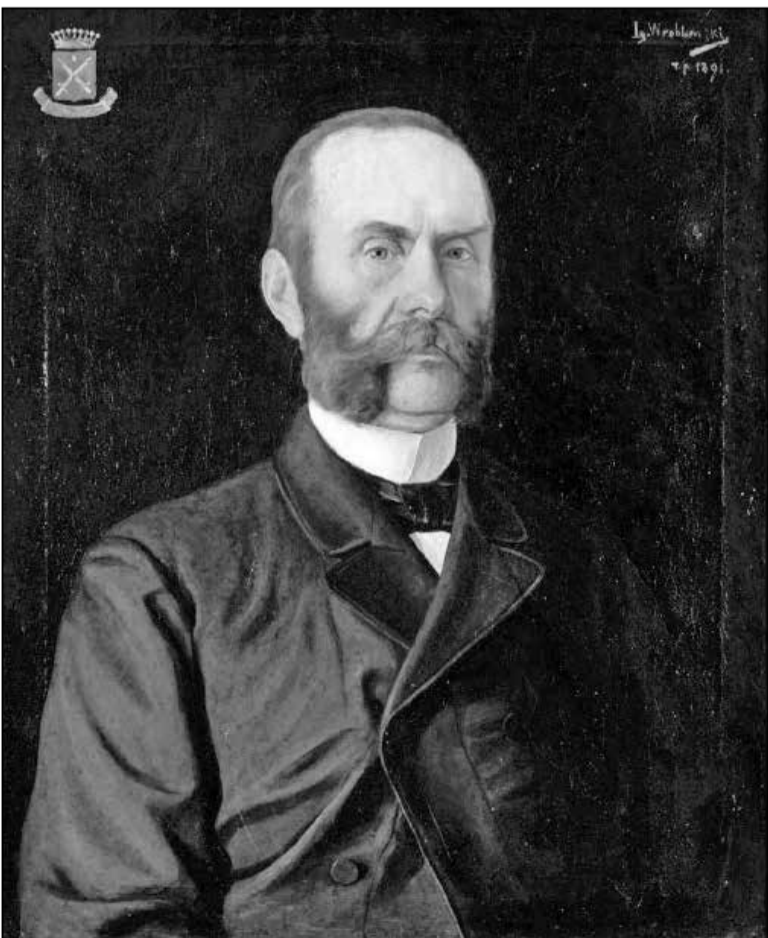
Сяляне Дудзічаў (30 двароў) апрацоўвалі зямлю на валах. Зноў для ўзору акрэслім «сярэдную» сям'ю Паўлюка Бахара з 6 душ. Яны трымалі карову, 5 валоў, 6 свіней.

Жылося сялянам Ельскага зусім няблага, пра што сведчыць тое, што ў кожным двары было па 4–6 кароў і валоў, а ў Васіля Кузьміцкага — 7, у Янкі Васілінкі — аж 9. У кожным двары трымалі па 5–10 свіней. У Дудзічах не было бабылёў — сялян, якія не мелі сваёй гаспадаркі. Спрыялі развіццю маёнтка і штомесячныя кірмашы (па панядзелках) ды тры гадавыя кірмашы, якія ладзіліся на падставе «прывілія», дадзенага яшчэ Станіславам Панятоўскім.

Мастак, якога няма ў энцыклапедыях

Урублеўскія — досыць распаўсюджанае прозвішча ў Беларусі, зрэшты, як і на ўсіх абсягах былога ВКЛ.

Але мастак Ігнацій Урублеўскі — асоба без перабоўшвання абсалютна не вядомая не толькі ў беларускім мастацтве. «Ягонага прозвішча пакуль няма ні ў адным польскім слоўніку ці даведніку, хоць архіў пасля смерці мастака захоўваецца ў Інстытуце мастацтва Польскай АН у Варшаве», — кажа намеснік дырэктара па навуцы НММ Надзея Усава, якой, дарэчы, выказваем бязмежную ўдзячнасць за прадстаўленую мажлівасць пазнаёміцца з яе асабістым архівам (у тым ліку з выняткамі матэрыялаў, даданых панам Андзем Ельскім з Радама, а таксама панам Кшыштафам Радзівілам з Варшавы).

Ігнат Урублеўскі. Партрэт Карла Ельскага

Мастак са знакавага роду

Не здзейснішы сябе ў якасці зоркі «першай велічыні», што пазбавіла цікаўнасці да ягонай асобы ў палякаэнтрычных даследчыкаў нават у якасці «крэсавага» творцы, ён варты ўвагі як моцны прафесіянал універсальных здольнасцяў. Занядбанасць імя гэтага творцы — не адзінкавае для нас, але пры амаль цалкам вынішчанай мастацкай «культурасферы» ў Беларусі пачатку XX стагоддзя недаравальнае.

Таму, хоць збольшага, асветлім яго жыццёвы і творчы шлях.

Вандроўнік

Нарадзіўся Ігнат Урублеўскі 26 жніўня 1858 года ў маёнтку Голні (67 кіламетраў на поўдзень ад Гродна), які належаў Сафіі Ельскай (1829–1912) і Яну Урублеўскаму, памешчыку родам з Украінскага маёнтка Сквіры. Ігнат быў старэйшым з пяці дзяцей. У ягоным радаводзе паяднаны Ельскія, Манюшкі, Сапегі, Вайніловічы.

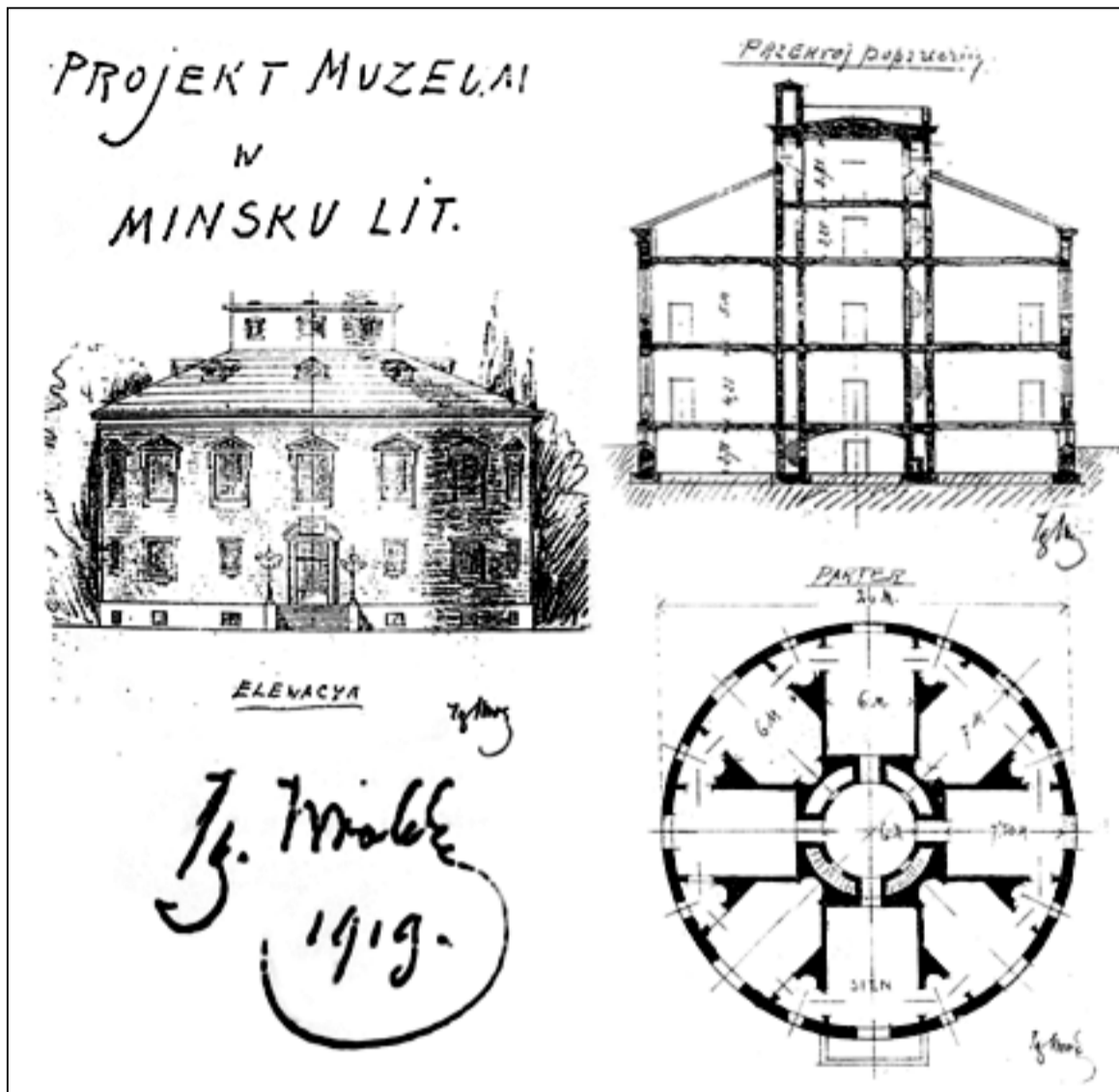
Малодшы з братоў, Станіслаў — генерал, у 1930-я гады камандаваў кракаўскай ваеннай акругай, сяродні — Альфрэд быў ксяндзом-інфулатам у Рыме, сястра Караліна стала манашкаю, а Караль эміграваў у Новую Зеландыю.

Анджэй Ельскі згадваў, што дзяцінства Урублеўскіх прайшло ў маёнтку Ігнацічы, цяпер Калініна, Мінскай вобласці, у сядзібе высланага ў Чалябінск за ўдзел у паўстанні 1863 года дзедка Уладзіміра, былога выпускніка Сарбоны. Станаўленне Ігната адбывалася пад апекаю іншага суродзіча — Аляксандра Ельскага з Замосця. З вялікім дапушчэннем мажліва меркаваць аб светаўспрыманні юнака, які потым жыў у «вялікім доме з садам» на вуліцы Садовай, потым на Мазавецкай у Варшаве і навучаўся ў Рысавальнай школе Войцэха Герсана (1831–1901). У пераплаве герсанаўскага «рацыяналізму з гістарызмам», у той час ужо настойліва гучалі ноткі «крытычнага рэалізму». Відаць, там ён пазнаёміўся яшчэ з адным выхадцам з Краю, Генрыхам Вейсенгофам (1859–1922), чый шлях у мастацтва быў больш упартым і мэтанакіраваным.

Жывапісец-партрэтывст Урублеўскі пасля заканчэння школы Герсана шмат увагі надаваў малюнку і звязаў свой лёс з варшаўскімі выданнямі «Biesieda Literacka» ды «Tygodnik Ilustrowany», дзе друкаваў свае сухавата-дакументальныя творы, звязанымі з ягоных шматлікіх вандроўках па фальварках былога ВКЛ. Гэта былі выявы мястэчак, немудрагелістыя абразкі з імгненнямі штодзённага жыцця, касцёлы ды іншыя помнікі даўніны, мясціны каралеўскага палявання ў Бежавецкай пушчы. Яшчэ, як прызнаецца ён у адным з лістоў: «...праектаваў касцельную мэблю, а таксама маляваў алтары».

Дызайнер

Вандруючага мастака падтрымлівалі не толькі ганарары

Праект будынка музея ў Мінску, выкананы Ігнатом Урублеўскім па замове Вільгельма Ельскага ў 1919 г.

ў перыядычных выданнях. Істотнай крыніцай прыробку было супрацоўніцтва з мэблевай фірмай «Simler i Goszycski», а таксама з фірмай, што займалася вырабам дробнай пластыкі (адліўкамі з бронзы) — Врасіа Jorierscy.

Але ж ці толькі дзеля заробку канструяваў мастак мэблю? А можа, ён проста апырэдзіў свой век, закладваючы прафесію мастака-дызайнера, якая стане такой пачэснай у XX стагоддзі.

Ігнат Урублеўскі бярэ ўдзел у разнастайных спаборках (праектуе медаль, прысвечаны 500-годдзю Грунвальдскай бітвы), дзе паказвае сябе здольным скульптарам-баталістам, майстрам тонкай дэталізацыі. (Аб плёне творцы Урублеўскага ў графіцы, дэкаратыўна-ўжытковым мастацтве і дробнай пластыцы сведчыць залаты медаль на міжнароднай выставе ў Парыжы 1925 года).

Дзякуючы знаёмству з краёвай інтэлігенцыяй і Аляксандру Ельскаму, аднаму з ініцыятараў выдання, які меў «два партфелі» аўтографу, лістоў і рэчамі, звязанымі з Міцкевічам. Мастак Урублеўскі выканаў лірычныя малюнкi: «Навагрудак», «Нясвіж», «Свіцязь» да памятнай кніжкі, прысвечанай 100-й гадавіне паэта.

У 1900 годзе, пасля працяглай вандроўкі мастака ў Італію і Францыю, як адзначае Надзея Усава, «стыль Урублеўскага істотна змяняецца». Ён дасканала авалодвае тэхнікай медзярыту і афорту і ў 1907 годзе выдае невялікім накладам альбом «Nieswiz — zamek gysowai i rytowai Ig. Wryblewski. Paryz. 1907».

Архітэктар

Яшчэ ў 1888–1891 гадах штолета з тлумнай Варшавы, з якой было знітана жыццё, Ігнат Урублеўскі наезджае ў родныя Голні, падоўгу жыве ў Ігнацічах, наведвае Дудзічы. Відаць, у тыя гады ён і атрымаў замову ад больш забяспечаных Ельскіх на нізку партрэтаў прадстаўнікоў знакавага роду для Беларусі, па вызначэнні Мальдзіса.

Падрабязны агляд васьмі партрэтаў сямейнікаў — ад копіі выявы Аляксандра Ельскага 1888 года, што захоўваецца ў

архіве Анджэя Ельскага ў Радаме, да партрэтаў тых Ельскіх, якія да вайны зберагаліся ў Беларускаму дзяржаўным музеі, і твораў з фонду НММ — утрымліваецца ў публікацыі «Ельскіяныя Урублеўскага». Таму, каб замкнуць біяграфічнае кола, рушым далей.

Нельга абмінуць і яшчэ адзін вектар скіраванасці творчых памкненняў мастака — архітэктурны. Па замове пляменніка Аляксандра Ельскага, Вільгельма (1867–1919), які пераняў маёнтак ад маці, Урублеўскі перад Першай сусветнай вайной праектуе

і наглядае за будаўніцтвам сядзібнага дома ў Ігнацічах. Сіметрычная кампазіцыя двухпавярховага мураванага будынка была ўпрыгожана барочнай ляпнінай, галоўны ўваход выразна акцэнтаваны параднай лесвіцай, а авальныя вокны ў спалучэнні з балконам падкрэслівалі эстэтызм задумы аўтара. Пэўны час у сядзібе месцілася школа, а пасля, калі яна пераехала ў новае памяшканне, занядбаны сядзібны дом выставілі на продаж.

Другі архітэктурны шэдэўр — Projekt Muzeuma w Minsku Lit. — замоўлены тым жа Ельскім, распрацаваны Урублеўскім толькі на паперы. Двухярусная будыніна мусіла быць пабудовай вышэйшай за 20 метраў і падзеленай на 5 паверхаў, што мелі цыркульна-анфіладную структуру экспазіцыйных залаў з натуральным, купальным асвятленнем і ўтульным унутраным дворыкам (12 метраў). Справа ў тым, што ў спадчыну Вільгельму ад дзядзькі Аляксандра перайшоў збор музея з Замосця. Яго, з уласнымі зборамі польскага жывапісу, а таксама з той часткай гісторыка-мастацкіх рэчаў, што мусілі паступіць з мяхоў «адмыслова-зангажаваных польскіх вайсковых адзінак», уладальнік меўся перадаць гораду. Спраўдзіцца гэтану праекту было не дадзена.

P.S.: Вандроўны «краёвы мастак», мастак памежжа — спадчыннік Юзафа Пешкі ды Напалеона Орды — уласнай сям’і не стварыў. Апошнія дні яго прайшлі на віле пляменніцы пад Варшавай, у Залессі Дольным. Памёр Ігнат Урублеўскі з надыходам вясны — 1 сакавіка 1953 года.

Некалькі работ мастака захоўваюцца ў Нацыянальным мастацкім музеі і Музеі гісторыі і культуры (медзярыты і афорты), некаторыя зберагліся ў спецыяльных зборах Нацыянальнай бібліятэкі, Інстытута Мастацтваў ПАН у Варшаве, у Нацыянальным музеі Кракава, у прыватных калекцыях Радама.

Войцэх Герсан. Кейстут і Вітаўт у палоне ў Ягайлы, 1873 г.

Кароль рамансу Рыгор Самохін

Сяргей ЧЫГРЫН

Пошукамі слядоў выдатнага беларускага кампазітара, дырыжора і музыканта Рыгора Самохіна я захапіўся яшчэ ў 1993 годзе. Тады і пачаў па драбніцы шукаць ягоныя жыццёвыя і творчыя звесткі.

Праішоў час. Але ў друку так і не з'явілася даследчых матэрыялаў пра Рыгора Самохіна. Праўда, пра яго згадалі ў сваіх кнігах Віктар Скорабягатаў, Зміцер Сасноўскі, Леанід Лыч. Але гэта былі невялікія згадкі. Дый і Віктар Скорабягатаў прызнаўся, што «сёння мы маем даволі сціплыя звесткі пра гэтага кампазітара».

Станаўленне

Дык хто ж такі Рыгор Самохін (1911–1944), у якога музычныя здольнасці і моцнае імкненне да музыкі рана праявіліся, але розныя абставіны доўгі час не давалі магчымасцей мэтазгоднага і сістэматычнага развіцця гэтых здольнасцей?

Рыгор Самохін нарадзіўся ў 1911 годзе ў Горках на Магілёўшчыне ў сям'і агранома. Першапачатковую адукацыю атрымаў у Горацкай царкоўна-прыходскай школе, а пасля вучыўся ў Аршанскай сямігодцы. Менавіта ў Оршу ягонага бацьку перавялі на працу, туды і пераехала ўся сям'я Самохіных.

Музычнае жыццё ў тых мясцінах амаль што зусім адсутнічала, высокакваліфікаваных настаўнікаў музыкі таксама амаль не было. А дзейнічалі толькі нешматлікі аматарскія музычныя гурткі, у якіх малады музыка прымаў чынны ўдзел. Ён спрабуе свае сілы як харыст, як выканаўца на народных інструментах, і гэтае сутыкненне са светам гучання поўнасьцю

вырашыла далейшы жыццёвы шлях юнака і ягоны лёс.

Нястрыманае жаданне тварыць самому прымусіла Рыгора Самохіна ехаць у 1928 годзе ў Мінск, каб там упарта і старанна ўзяцца за ўлюбёную справу. Ён марыць аб класе тэорыі і кампазіцыі ў Мінскім музычным тэхнікуме, але адсутнасць падрыхтоўкі не дазволіла ажыццявіць гэтае жаданне.

Каб усё ж такі мець магчымасць вучыцца ў музычнай установе, Рыгор паступае на клас кантрабасу прафесара Мітрафана Славачэўскага. Добрыя музычныя здольнасці дапамаглі яму хутка выйсці на жаданы шлях. Яму было дазволена адначасова з класам кантрабасу наведваць і клас кампазіцыі прафесара Мікалая Аладава. А ў 1932 годзе, калі ў Мінску адкрываецца кансерваторыя, ён быў пераведзены туды ў клас вядомага прафесара кампазіцыі, аднаго з вучняў Рымскага-Корсакава — Васіля Залатарова.

Адначасова з атрыманнем кампазітарскай адукацыі, Рыгор Самохін не спыняе далейшага знаёмства з практычнымі накірункамі музычнай дзейнасці. Працуе пры Мінскім радыё кіраўніком домбравяга ансамбля, і як кантрабасіст — у сімфанічным аркестры, а потым — у філармоніі, дырыжорам аркестра беларускіх народных інструментаў. Гэта дапамагло кампазітару добра пазнаёміцца з тэхналогіяй музычнага гучання, з разнастайнымі тэхнічнымі магчымасцямі асобных інструментаў. І заклала асновы яго сімфанічнага мыслення, што праявілася ва ўсіх галінах ягонай творчасці.

Вынікам кампазітарскай дзейнасці Рыгора Самохіна ў гэты час стаў цэлы шэраг твораў самага разнастайнага зместу і формы. Шматлікія апрацоўкі беларускіх народных песень,

рамансы на словы беларускіх паэтаў, капрычыю, уверцюры, беларускія рапсодыі, дзве сюіты для аркестра народных інструментаў, трыя-фантазія для скрыпкі, вяланчэлі і фартэпіяна, тэмы з варыяцыямі і сімфонія для вялікага сімфанічнага аркестра — яго творчыя здабыткі гэтага перыяду.

Творчасць

З пачаткам Другой сусветнай вайны Рыгор Самохін застаецца на тэрыторыі Беларусі. Наступленне немцаў было настолькі імклівым, што ўцячы здолелі толькі савецкія кіраўнікі і іх сем'і. Для дзеячаў культуры, як і простых беларусаў, акупацыя наступіла раптоўна. Таму Рыгор Самохін нікуды не паспеў уцячы, ён па-ранейшаму працуе дзеля справы развіцця нацыянальнага мастацтва.

Кампазітар стварае шэраг новых твораў, якія заўсёды карысталіся поспехам і любоўю як у выканаўцаў, так і ў слухачоў. Ён праводзіць вялікую працу з беларускім нацыянальным ансамблем цымбалаў, якасць выканання якога кампазітар уздымае на вялікую мастацкую вартасць.

Тут трэба нагадаць аб арганічнай сувязі ягоных твораў з народнай музычнай крыніцай. Пры гэтым кампазітар ніколі не абмяжоўваецца простым «цытаваннем» народных мелодый. Ён выкарыстоўваў агульна-інта-

нацыённы змест народнай песні, яе асаблівасці і звароты і напеўкі, якія надавалі твору своеасаблівую непаўторнасць. Важ-

твор. Вытрыманасць формы, шмат настрою, багацце пачуццяў, ад паэтычнай лірыкі да яскравай вяяселасці, рабілі гэтую сюіту класічным творам.

У сваіх апрацоўках народных песень для голасу кампазітар імкнуўся захаваць своеасаблівасць іх мелодыкі, знайсці адпаведныя сродкі гарманізацыі, якія не перагружалі яе чужымі ёй гучаннямі, не парушалі цэласнасці, але падкрэслівалі яе музычна-тэкставы змест. Гэта маглі быць шырокія, гуслевага характару, акорды («Ды ўжо сонейка»), ці пераборы гармонікі («Ой, пад дубам»), ці кантрапунктычныя падгалоскі, скампанаваныя ў народна-песенным стылі («Каліна-малінушка»).

У рамансавай творчасці Рыгору Самохіну ўдалася правесці адзіную лінію настрою праз увесь раманс. Перад слухачамі разгортваўся цэласны, завершаны музычны вобраз. Тут надзвычайна вялікая роля была фартэпіянага суправаджэння, якое вельмі часта ўяўляла сабою зусім самастойныя эпизоды-прэлюдыі, інтэрлюдзіі і канцоўкі...

Падчас нямецкай акупацыі Рыгор Самохін напісаў оперу «Каваль-ваявода» на лібрэта добра вядомага даваеннага рэжысёра і драматурга, аднаго з заснавальнікаў беларускага савецкага тэатра Яўгена Міровіча. Потым кампазітар напісаў дзіцячую оперу «Мухамор» паводле вершаванай казкі Максіма Танка, аперэту «Залёты» паводле камедыі Дуніна-Марцінкевіча. У 1942 годзе выдавецтва Кастуся Езавітава ў Рызе выдала асобнай брашуркай раманс Рыгора Самохіна «Непагодны вечар» на словы Максіма Багдановіча. Наклад выдання быў 2000 асобнікаў.

У 1944 годзе Рыгор Самохін цяжка захварэў. Спадзяваліся, што ён адужае хваробу, але гэтага не адбылося. Кампазітар і музыкант памёр ва ўзросце 33 гадоў. Праўда, ёсць адна версія, што ён трагічна загінуў у Мінску падчас бамбёжкі. І другая, што, нібыта ў 1944 годзе, Самохін эміграваў на Захад. Але пасля вайны ніхто і ніколі з беларускіх эмігрантаў Рыгора Самохіна не згадваў.

Тэатр оперы і балета пад час акупацыі

Будынак цяперашняга тэатра імя Янкі Купалы, чэрвень 1943 г.

Новы Час

Агульнапалітычная штотыднёвая газета
novychas.info

Выдаецца з сакавіка 2002 г.

Галоўны рэдактар
Кароль Аляксей Сцяпанавіч

ЗАРЭГІСТРАВАНА Міністэрствам інфармацыі РБ. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

ЗАСНАВАЛЬНІК Мінская гарадская арганізацыя ГА ТБМ імя Ф.Скарыны. Адрас. 220005, г. Мінск, вул. Румянцава, 13. Тэл. (+375 17) 284 85 11.

ВЫДАВЕЦ Выдавецкае ўнітарнае прадпрыемства «Час навінаў». Пасведчанне ад 25.04.2014 г.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА 220113, г. Мінск, вул. Мележа, 1–1234. Тэл. +375 29 986-38-05, +375 17 268-52-81 novychas@gmail.com; novychas.info

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Плутас-Маркет». г. Мінск, вул. Халмагорская, 59 А. Замова № 954

Падпісана да друку 18.07.2014. 8.00. Наклад 7000 асобнікаў. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час» абавязковая. Рукапісы рэдакцыя не вяртае і не рэагуе мастацкія творы. Чытацкая пошта публікуецца паводле рэдакцыйных меркаванняў.